

SALEZIJANSKI VESTNIK 3

Glasiló za salezijansko družino in prijatelje don Boska

maj-junij 2007

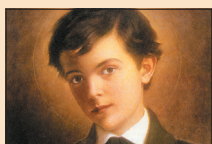
4 V SREDIŠČU MLADI

Prebuditi sanje

Janez Vodičar

10

Oblačilce (škapulir) sv. Dominika Savia

12 OČE IN UČITELJ

Grožnje življenju

Pascual Chávez

16 MLADINSKA STRAN

Don Bosko fest

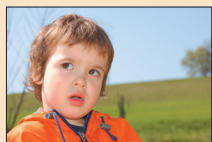
18 S POTI

Kameninha

Špela Kocjan

20 NAJIN OTROK

Posvojen otrok

31 NAŠI VZORI—MOŽ, KI JE SANJAL

Cvetje in sadeži za Marijo

V Jezusovi besedi, dejanju in sami njegovi osebnosti je človeku dana možnost, da »spozna« vso resnico o vrednosti človeškega življenja; posebno ta »vir« mu daje zmožnost, da »dela« popolno, ravna po resnici, oziroma prevzema in v polnosti uresničuje odgovornost, da človeško življenje ljubi in mu služi, ga brani in pospešuje.

V Kristusu je namreč dokončno oznanjen in v polnosti podarjen *evangelij življenja*, ki, dan že v razodetju Stare zaveze in na neki način celo zapisan v srce vsakega človeka, odmeva v vsaki vesti »od začetka«, to je od samega stvarjenja, tako da ga kljub negativnemu vplivanju greha v *njegovih bistvenih potezah lahko spozna tudi človeški razum*. Kristus je, kot piše 2. vatikanski cerkveni zbor, »tisti, ki z vso svojo navzočnostjo in nastopanjem, z besedo in dejanji, z znamenji in čudeži, predvsem pa s svojo smrtjo in s poveljanim vstajenjem od mrtvih in končno s poslanim Duhom resnice dopolnjuje in dovršuje razodetje ter z božjim pričevanjem potrjuje: Bog je z nami, da bi nas rešil iz temine greha in smrti ter nas obudil k večnemu življenju.«

S pogledom, uprtim v Gospoda Jezusa, hočemo torej znova pri njem poslušati »Božje besede« in na novo premišljevati *evangelij življenja*. Globoki in izvirni pomen tega premišljevanja o sporočilu, razodetem o človeškem življenju, je dojel apostol Janez, ko piše v začetku svojega Prvega pisma: »Kar je bilo od začetka, kar smo slišali, kar smo na lastne oči gledali, kar so otipale naše roke, to vam oznanjamo: Besedo življenja.«

Janez Pavel II., Okrožnica Evangelij življenja, Družina 1995, CD 60.

Foto: D. Gačnik

SALEZIJSKI VESTNIK
dvomesečnik

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 3 | skupna številka 547
Leto 2007 | letnik 80
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.
Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

5156 2420 0900 4141 717 sklic **00 06**

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

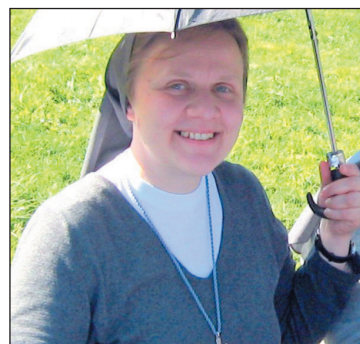
splet: **www.donbosko.si**

LJUBEČ POGLED

s. MOJCA ŠIMENC, predstojnica sester HMP

Dragi prijatelji, bralci Salezijanskega vestnika! Ena od prvih podob v zvezi s »salezijanstvom« še iz rosnih otroških let, ki se je spominjam in ki me je res nagovorila, je bil portret Marije Pomočnice, njen obraz, njen pogled.

Otroci radi rečejo: »Poglej me!« In pokažejo, kako so močni, spretni, česa so se naučili v vrtcu ... Potrebujejo pogled, v katerem se doživijo kot tisti, ki so vredni priznanja, kot tisti, ki so vredni ljubezni. Ljubeč pogled je za otroka enako pomemben kot zrak, ki ga vdihava, kot voda, ki jo pije, kot hrana, ki jo uživa.

Blagor otrokom, ki so obdani z ljubečimi pogledi staršev. Popotnica so jim v življenje in v njih oblikujejo sposobnost, da bodo tudi oni sami, ko bodo odrasli, znali biti ljubeči in deliti drugim ljubeče poglede.

Seveda pa v življenju ni nič idealno in tudi naše človeške izkušnje z lastnimi pogledi in s pogledi drugih ljudi so raznolike. »Kako grdo (me) gleda,« včasih prizadeto pomislimo ali rečemo. Vsi tudi vemo, kako lepo je, če sogovornik gleda v nas (ne mimo ali skozi) in že s pogledom vzpostavlja odnos. Vemo, kako lepo je, ko se v nekem pogledu začutimo sestavljeni, celi, ko se počutimo nekdo.

Prav ta izkušnja je zelo pomenljiva tudi na duhovni ravni, v odnosu do Boga, Marije, svetnikov.

V mesecu maju se naš pogled srečuje z Marijinim. Marija na upodobitvah v naših cerkvah, kapelicah in domovih gleda Jezusa ali pa gleda nas. To je zelo zanimivo. Ne gleda kamorkoli. Samo dve stvari sta zanjo res toliko pomembni, da jima posveča vso pozornost in ljubezen. Prva je njen Sin, druga pa smo mi, njeni človeški otroci. Oba pogleda sta pogleda ljubezni. Jezusu Marija s pogledom govori: »Moja duša te poveličuje in se raduje v Tebi, moj Sin in Odrešenik!« Nas pa vabi: »Karkoli vam moj Sin poreče, storite!«

Zakaj si ne bi tudi mi poiskali danes ali pa kar vsak dan minuto ali dve in se postavili pred Marijin pogled? Kaj bi nam povedal? Kaj bi v nas prebudil?

Želim si, da bi v vsakem od nas prebudil več zavesti, da je ljubljen, in več želje, da bi stopal po evangelijski poti ljubezni.

Mojca Šimenc

Prebuditi sanje

BESEDILO: JANEZ VODIČAR; FOTO: GREGA VALIČ

V teh pomladnih dneh, ko nežno zelene preoblači travnike in gozdove, ko se po vrtovih veter igra z bujnim cvetjem in njive dehtijo po sveže obdelani zemlji, se mi prikrade v spomin zgodba, ki sem jo nekoč prebral. Še posebej mi to da misliti, če se spomnim na mlade, ki jih srečujem v šolskih klopih in mi tolikokrat postavijo vprašanje: »Kaj nam lahko vendar danes v tem sprtem, zapletenem in zastrupljenem svetu življenje ponudi?«

Zgodba pripoveduje o revni družini, ki je imela vsak dan preveč lačnih ust in obilico drugih skrbi. Pod to slamnato streho se je rodil še en otrok, ki si ga nihče ni želel in je bil vsem v breme. Ko je otrok kljub revščini odraščal, je bil nekaj posebnega. V črno zavite misli, ki so vedno znova vladale v tej družini, je ta deček zmožal preobrniti v sanje o lepi prihodnosti. Vsem so bili v posmeh njegovi načrti, da bo nekoč pomemben mož, da bo postal vladar ... Ker je bila revna hišica preozka za njegove sanje in so ga vsi, če ne naglas pa vsaj potihoma, k temu prigovarjali, je kmalu zapustil svoj dom. Fant se je odpravil po svetu in z berači spoznaval dobre in slabe strani življenja. Kot mlad berač je ostal odprt za vse, ne samo za darove, ki so mu jih mnogi dajali s posmehom ali prezirom. Ko se mu je zdelo, da se je že dovolj naučil in da je sposoben živeti v velikem mestu, se je odpravil v kraljevo prestolnico. Slišal je, da bo šel kralj po ulici in hotel ga je videti, a ga kot berača niso spustili v prve vrste. Začel je vpiti, da hoče za vsako ceno videti kralja, ker bo šele tako vedel, kaj mora storiti, saj mora tudi on postati kralj. Usmiljeni pogledi meščanov so spremljali mladeničevo kričanje. Le bogati trgovec se je zamislil in mladeniča povabil k sebi. Sprejel ga je v uk in fant se je vestno in z veseljem učil. Kma-

lu je postal njegov namestnik. Uspešno je pomnožil gospodarjevo bogastvo. Ker trgovec ni imel družine in je bil že v letih, je mladeniča postavil za svojega dediča in mu počasi prepustil vso svojo trgovino. Mladi mož se ni prevzel in je lepo skrbel za ostarelega dobrotnika in vedno bolj uspešno vodil gospodarstvo. Čeprav ni več kričal po ulicah, da mora postati kralj, je svoje sanje še vedno gojil. Kralj njegovega kraljestva je zašel v hude gospodarske težave. Obljubil je svojo hčer za ženo temu, ki bo zmožal rešiti kraljestvo pred bankrotom. Mladič, ki so ga sedaj mnogi s spoštovanjem pozdravljali, se je odpravil na grad. Kralju je predstavil svoj načrt gospodarjenja. Svetovalci, ki so ga poznali kot dobrega gospodarja in hvaležnega človeka, so ga kralju priporočili. Uredil je kraljestvo v veselje mnogih ljudi in kralj mu je dal svojo hčer za ženo. Ker pa je videl sposobnosti in modrost mladega zeta, mu je prepustil še kraljestvo. Tako so se uresničile sanje beraškega otroka.

V pomladnem brstenju ne moremo mimo sanj. Mladi, s katerimi se srečujemo, so prevečkrat jesensko razpoloženi. Potrebni so sanj, pravih, ki jih bodo ponesele v življenje. Če mladenič ne bi videl preko svojega blatnega dvorišča, ne bi nikoli pomagal kralju in njegovim podložnikom. Besede: »Kar sanjajte, vas bo že življenje izučilo in postavilo na realna tla!« so zelo podobne razmišljanju človeka, ki je že ob prvem pomladnem brstenju videl goloto dreves ob hladnem jesenskem vetru. To vero zmoremo, saj si drugače niti ne bi upali vreči seme v zemljo. Smejali bi se temu, ki bi nam ob setvi rekel, da razmetavamo s hrano. Lahko je ubiti sanje, veliko težje jih je prebuditi. Vsadimo tudi v naše otroke veselje in upanje, čeprav ga sami (še) ne vidimo. ■

Salezijanci zborovalci in člani salezijanske družine ob zaključku 21. IZ v Veržeju

VERŽEJ

21. INŠPEKTORIALNI ZBOR

V marcu je v Marijanišču v Veržeju potekal 21. inšpektorialni zbor slovenske salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda. Zborovalci so pozorno pregledali preteklo delo in se zazrli v izzive, ki jih salezijanski družbi postavlja današnji čas s svojimi specifičnimi problemi. Don Boskova karizma (Božji dar) namenjena mladim je tudi naša zaveza za mlade, ki jih danes tareta ne toliko materialna kolikor duhovna revščina, ki se kaže v izpostavljenosti vsem vrstam zlorab in odvisnosti, predvsem pa težavam pri vključevanju v svet študija, dela in osebne odgovornosti.

Vesoljna Cerkev je ob pomembnih mejnikih salezijanske družbe vedno znova poudarjala nenadomestljiv delež, ki na tem področju čaka salezijance. Slovenska Cerkev prav tako računa na temeljno značilnost salezijanskega dela: skrb in delo za ogroženo mladino, ki se kaže v značilnih oblikah kateheze, župnijski pastoralni in seveda v pomembnih projektih, v katerih se zrcalita ljubezen in drznost, ko gre za pomoč mlademu človeku.

In prav te »drzne« oblike salezijanskega dela z mladimi, npr. ulično delo v projektih Skale, so dosegle široke kroge mladih, ki bi jih sicer vsako drugo običajno dušnopastirsko delo obslo. Svet mladih nas je presenetil, saj je iz tega

dela zraslo nekaj zrelih in z bogatimi izkušnjami potrjenih duhovnih poklicev.

Čeprav tudi salezijansko družbo pesti upad poklicev, smo Bogu hvaležni za maloštevilne, ki pa s svojo osebno zrelostjo in pripravljenostjo na pričakovanja sodobnega časa, izzivom pastorale dajejo zelo prepoznaven odgovor. Oratoriji na primer, ki so jih prav ti mladi salezijanci prinesli v slovenski prostor, so danes nepogrešljiva oblika dela z otroki in mladimi v domala vsaki župniji.

Inšpektorialni zbor je iz našega preteklega dela razbral veliko razlogov za hvaležnost Bogu in hkrati tudi veliko upanja za prihodnost. Opuščajo se sicer tista področja dela, kjer se tipične oblike salezijanskega dela ne morejo razviti, vse moči pa se združujejo tam, kjer se odpirajo široke možnosti za stik in delo z mladimi.

Prav iz teh razlogov so nastali salezijanski mladinski centri po mnogih salezijanskih župnijah. Veselimo se predvsem novega v knežjem mestu Celju. Dolgoletna prizadevanja salezijancev in njihovih zagnanih sodelavcev v štajerski metropoli, Mariboru, so se tudi končno »prebila« skozi največje težave in tako sedaj lahko upamo na skorajšnjo uresničitev dolgoletnih sanj po don Boskovem centru v Mariboru, ki bo seveda okronan z narodnim svetiščem, posvečenim velikemu prijatelju mladih, don Bosku.

Tridnevno preverjanje našega dela in odstiranje zavese prihodnosti nas torej ni navdalo s kakšnimi grenkimi

samopomilovalnimi mislimi; nasprotno, naše delo in prizadevanje se je kljub kritičnemu pristopu izkazalo kot pravo in potrebno.

Na koncu so se nam pridružili še člani nekaterih skupin salezijanske družine: hčere Marije Pomočnice, salezijanski sotrudniki in don Boskove prostovoljke. Skupaj z nami so se veselili našega opravljenega dela, predvsem pa nam dajali poguma in potrditve za prihodnje delo.

Običajno se ob takih priložnostih sestavi kakšna posebna poslanica ali vsaj izjava za javnost. Tega v naglici in omejenem času nismo storili, toda naši optimistični pogledi so bili dovolj zgovorni, tako da bi se jih dalo tako ali podobno razlagati:

»Slovenska Cerkev in vsi mladi naše drage domovine! Salezijanci, duhovni sinovi svetega Janeza Boska, smo ponovno obnovili zavezo, ki smo jo izrekli očetu in učitelju mladine, da bomo do poslednjih moči zastavili svojo skrb in ljubezen povsod tam, kjer nas šibki in ogroženi mladi najbolj potrebujejo. Kot don Bosko nekdaj, želimo tudi mi mlademu človeku vrniti mladostne sanje, sanje o dobrem in prijaznem svetu, v katerem kljub brezobzirnemu boju za oblast, vpliv in bogastvo še najdeš razumevajočo roko prijatelja, ki ne glede na to, kaj si in kaj imaš, prijateljsko objame in ti pomaga prehoditi najtežje dele poti do zrele samostojnosti in uresničenega življenja.«

Mirko Rakovnik

BLED

V »EMAVS« NA BLED

Že nekaj let se sestre hčere Marije Pomočnice vsako leto na velikonočni ponedeljek dobimo skupaj v »Emavsu«. Letos je bil cilj našega povelikonočnega romanja Bled, kjer že dobro leto tečejo gradbena dela za razširitev Marijinega doma in prenovo nekaterih že obstoječih prostorov v dosedanji hiši. Cilj tega vsakoletnega snidenja je predvsem sestrsko druženje in utrjevanje medsebojne povezanosti, saj v današnjem tako hitrem tempu življenja za to vse bolj primanjkuje časa.

Z velikim zanimanjem in veseljem smo si v majhnih skupinah ogledovale nove prostore, kjer naj bi v bližnji prihodnosti zaživel zavod za preventivno vzgojo, izobraževanje in socialne dejavnosti za mlade, družine itd.; pa tudi prenovljene in funkcionalno razporejene prostore, ki povezuje-

jo »staro« hišo z Marijinim domom. Temu ogledu je sledila sveta maša v za to priložnost improvizirani kapeli. Vsaka skupnost je pri sv. maši prispevala svoj del v obliki prošnji, zahval in petja.

Za kosilo smo se zbrale v obednici Marijinega doma, kjer smo na skupno mizo položile - vsaka skupnost - svoje velikonočne dobrote in jih nato uživale v prijetnem medsebojnem druženju.

Na dvorišču med novo in staro zgradbo smo potem po majhnih skupinah pripravile improvizirano razvedrilo na temo prihodnjega vrhovnega zbora, ki bo drugo leto v Rimu, in na temo naše gradnje tu na Bledu. Potrebno je bilo zelo malo, a smo se vse od srca nasmejale.

Za zaključek pa nas je inšpektorica s. Mojca Šimenc seznanila še z nekaterimi vsebinami, ki nas bodo spremljale v prihodnjem obdobju priprave na vrhovni zbor družbe.

s. M. Ž.

LJUBLJANA RAKOVNIK VZGOJA JE STVAR SRCA

Vsak v sebi nosi klic k drugemu, klic k podaritvi, k izstopanju iz sebe k drugemu. Kaj smo naredili za to, da živimo, da živimo v tem času in prostoru? Prav nič. Lahko pa naredimo nekaj zato, da živimo svoje življenje zavestno, odločeni, da iz njega iztržimo kar največ in najboljše. Pa ne v ekonomskem smislu. Zavedam se, da je moje življenje dar meni, moja odločitev pa lahko iz te podarjenosti naredi dar za sočloveka. Zavedam se, da je življenje vsakodnevna odločitev zame in za drugega, vsakdanja »bitka« v pozitivnem smislu, v smislu osebnega zorenja ob vsakodnevnih svetlih in temnih trenutkih.

Mladostniki, s katerimi se srečuje SKALA, imajo pogosto sami s seboj »veliko bitko«. Iščejo ravnotežje sami s seboj, svoje mesto v družini, šoli in družbi. Tak mladostnik lahko navzven deluje uporniško, neprilagojeno, zmedeno. Potrebuje veliko razumevanja in hkrati jasno sporočilo, kaj je prav in kaj ne. Sodelavci, prostovoljci in animatorji SKALE jim omogočamo varen prostor, odnos zaupanja in sprejetosti, spodbudo za razvoj primernih delovnih navad, možnost preseganja samega sebe, svojih pomanjkljivosti.

Tako kot mladostniki tudi vsi, ki se na SKALI vzgojno udeležujemo, potrebujemo pravo ravnotežje, da lahko živimo znani don Boskov stavek »Vzgoja je stvar srca«. Potrebujemo nove strokovne izzive in tudi s tem namenom smo 27. marca 2007 organizirali strokovni simpozij z naslovom Kakovostno sporazumevanje pri vzgoji mladostnika. V dvorani gradu Rakovnik smo se zbrali tisti, ki nas je tema tako pritegnila, da smo ji posvetili ves dan. Zbralo se nas je preko petdeset udeležencev. Na samem začetku so nas

Letošnji »Emavs« sester hčera Marije Pomočnice je bil na Bledu

Veselj ob sestrskem snidenju in utrjevanju medsebojne povezanosti

Pozdrav inšpektorja dr. A. S. Snoja na simpoziju

Simpozij na temo: Kakovostno sporazumevanje pri vzgoji mladostnika

pozdravili: častni pokrovitelj simpozija - direktor Centra za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij Jože Gornik, častna gosta, predstojnik slovenskih salezijancev Alojzij Slavko Snoj, direktor Zavoda Salesianum Janez Potočnik in vodja OE SKALA Bernarda Mali. Po plesni točki mladostnice, ki sodeluje v Skalinih programih, je naše misli intenzivno zaposlil psiholog Bogdan Žorž. Pripravil je odlično predavanje na naslovno temo simpozija in v diskusiji po predavanju zopet dokazal, da je izvrsten tako v teoriji kot v praksi. V popoldanskem času smo udeleženci simpozija lahko sodelovali v eni od štirih delavnic, ki so jih vodili strokovnjaki: Tim in timsko delo pri vzgojnem spremljanju mladostnika, Komunikacija med ustanovami pri vzgojnem spremljanju mladostnika, Medkulturni dialog in Načini komuniciranja s starši.

Leto 2007 je v nekem smislu »prelomno« leto za SKALO. Ohranjamo temeljne prvine delovanja SKALE, kar pomeni izvajanje redne vzgojne de-

javnosti vseh delovnih področij: Busa veselja, Mladinskega centra 12-ka, Osebnega spremljanja in uličnega dela ter negovanja plamena skupnosti zaposlenih in animatorjev. Zavedamo se, da mladostniki le ob rednem srečevanju in pozitivnem zgledu osebe, ki ji zaupajo, osebno rastejo. Začenjamo z uvajanjem v psihoterapevtsko delo. Za naše vzgojno delo pomeni to veliko obogatitev in nadgradnjo dosedanjega načina dela. Naš mentor je psiholog Bogdan Žorž, ki je pred mnogo leti s svojo ženo začel razvijati model družinskega mladinskega doma v Čepovanu. Prvič smo bili s skupino mladostnikov v Čepovanu med zimskimi počitnicami, v tem letu se bomo na nekajdnevni psihoterapevtskih taborih družili še štirikrat. Iščemo možnosti za pomladitev Busa veselja. Zaradi dotrajanosti in tehnične zastaranosti obstoječega avtobusa smo se jeseeni odločili, da ga ne registriramo več, ampak začnemo akcijo iskanja generalnih sponzorjev za nakup primernejšega vozila. Naša prostovoljka Biserka je

temu posvetila veliko časa, pa žal ni bilo odziva. Sedaj pripravljamo program gostovanja z namenom osveščanja javnosti, s ponudbo izobraževalnih in drugih organiziranih vsebin za mladostnike in starše, s povabilom študentom, da se nam pridružijo kot prostovoljci, praktikanke in animatorji in s povabilom, da prispevate svoj dar za vzgojno dejavnost SKALE in tako posredno ter pomembno sodelujete pri vzgoji mladih.

Bernarda Mali

Vabimo vas, da bi nam s svojim darom priskočili na pomoč pri dejavnostih vzgojnih programov Skale, ki jih namenjamo mladim na "vijugastih cestah" mladosti. O svoji nameri, da želite podpirati dejavnosti vzgojnih programov Skale, nas obvestite na spodnji naslov, mi pa vam bomo poslali poseben kartonček, na katerega boste lahko vpisali svoj naslov. Potem vam bomo glede na vašo pripravljenost pošiljali posebne položnice za nakazilo obljubljenega zneska 1-x, 2-x ali 3-x na leto. Že vnaprej iskrena hvala in Bog vam povrni.

Skala

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

tel. 01/427 14 19

faks 01/427 30 40

e-mail: skala@salve.si

TRR pri NLB

SI56 0205 8005 1334 379

sklic 00 105

Štiri desetletja navzočnosti HMP na Bledu

Pogled z Grajskega griča na Bledu proti samostanskemu dvorišču nam odkriva nove podobe. Na levi dostojanstveno vztraja stara Zupanova hiša, ki sta jo dobra zakonca poklonila sestram natanko štiri desetletja nazaj. V njej so se srečevale številne generacije slovenske mladine, ki so prišle zajemat iz studenca salezijanske karizme. Leta 1967 je s. Frančiška Kozmus, kot prva HMP z misijskim srcem, ponesla vzgojno karizmo v ta gorenjski kraj, med nove ljudi. Utirala je pot in pripravljala dom za prvo skupnost, ki se je na Bledu ustalila leta 1969. Sestre so si dom preuredile iz starega gospodarskega poslopja in že v sedemdesetih letih pričele sprejemati dekleta na duhovne vaje. Pastoralna zagnanost jih je vodila tudi v bližnje župnije, kjer so delovale kot katehistinje in vzgojiteljice v don Boskovem duhu.

Na desni strani se nam danes v toplih barvah predstavi novi del Marijinega doma, ki smo ga sestre z veliko ljubeznijo, zaupanjem in ob velikodušni pomoči dobrih ljudi ter prizadevnih izvajalcev dogradile v letošnjem letu. V pritličju je srce hiše: kapela, posvečena Sveti družini, in sodobna

multimedijska dvorana. Lično urejene sobice v prvem nadstropju udeležencem raznovrstnih programov ponujajo prostor tišine in molitvene zbrani. Na tem mestu je začel delovati tudi Zavod Dominika, ki je ustanovljen z namenom, da bi tukaj in tudi v širšem slovenskem prostoru širil človeške in krščanske vrednote ter kulturo življenja med otroki, mladino in odraslimi v duhu krščanskega humanizma in don Boskovega preventivnega sistema.

Tako se danes ob vstopu na dvorišče navdihujemo ob prepletanju preteklosti s sedanostjo in pogled obetavno upiramo naprej, v prihodnost. Na tem dvorišču začutimo toplino sprejetosti in objem domačnosti, tu bo vedno navzoče pristno iskanje, smeh in razigranost mladih. In prav na tem dvorišču bomo v soboto, **16. 6. 2007, ob 15. uri** v evharistični daritvi hvaležno dvigali srca v zahvalo Nebeškemu Očetu, ko bo ljubljanski nadškof in metropolit mons. Alojz Uran tudi blagoslovil nove prostore Marijinega doma. Vesele bomo, dragi prijatelji, če boste ta dan z nami, toplo vas vabimo tudi na spremljajoče prireditve.

s. Metka Kastelic HMP

Vabimo na prireditve ob 40-letnici prihoda hčera Marije Pomočnice na Bled

NEDELJA, 3. 6. 2007 ob 20.00

Župnijska cerkev sv. Martina na Bledu
Dobrodelni koncert »Ave Maria«

Tenorist Branko Robinšak bo skupaj z Župnijskim pevskim zborom sv. Martina izvajal znane Marijine arije.

Vstopnice po 12 €: Kiosk Frančiškani Tromostovje, Stolnica Ljubljana in Skupnosti HMP.

PONEDELJEK, 11. 6., do četrтка, 14. 6. 2007 (vsak dan ob 10.00 in 18.00)

Marijin dom Bled

Dnevi odprtih vrat Marijinega doma

Med vodenim ogledom si boste ogledali filmski zapis o navzočnosti sester HMP na Bledu, nove prostore ter Razstavo likovnih del priznanih domačih umetnikov.

Z nakupom slike boste prispevali k poravnavi stroškov gradnje.

PETEK, 15. 6. 2007 ob 20.00

Marijin dom Bled

Kulturni večer

Dramski igralec Tone Kuntner nas bo popeljal v svet ljubezni do življenja. Dr. Cene Avguštin in Janez Kovačič, akad. slikar, nam bosta predstavila slike z dobrodelne razstave.

SOBOTA, 16. 6. 2007 ob 15.00

Marijin dom Bled

Osrednja slovesnost, evharistična daritev in blagoslov novih prostorov

Mašo bo daroval ljubljanski nadškof in metropolit mons. Alojz Uran.

Možnost parkirnih mest: Infrastruktura Bled, Župnijska cerkev, Krajevno pokopališče.

Še naprej vas vabimo, da nam pomagata delati dobro, z duhovno podporo in, če morete, tudi z materialnim prispevkom. Darove za novo gradnjo lahko nakažete osebno, po poštni nakaznici ali na transakcijski račun: TRR **07000 0000835648**; v »Namen plačila« vpišite GRADNJA.

Oblačilce (škapulir) sv. Dominika Savia

Sv. Dominik Savio (1842–1857) se je leta 1854 srečal z don Boskom, velikim apostolom mladine. Ta je v njem »takoj opazil dušo po Gospodovem duhu in je bil nemalo presenečen, ko je videl, kakšno delo je že opravila Božja milost v tako nežni duši«. Takoj tisti dan ga je sprejel v svoj oratorij v Valdoccu. Vzgajal ga je in iz njega napravil »odlično oblačilo za Gospoda«.

ČUDODELNI TRAK

Bog je hotel odlično vzgojo, ki so mu jo zagotovili starši, nagraditi s posebno milostjo, ki razodeva poseben načrt Božje previdnosti. Bilo je to ob rojstvu njegove sestrice, ki je bila rojena šest mesecev pred njegovo smrtjo.

Pri postopku za razglasitev za svetega (l. 1912 in 1915) je Dominikova sestra Terezija Tosco Savio takole pričevala.

«Še kot otroku - zatrjuje Terezija - so mi oče, sorodniki in sosedje pripovedovali neko stvar, ki je nisem nikoli pozabila. Pripovedovali so mi, da je nekega dne (natančno 12. septembra na praznik Marijinega imena) moj brat Dominik, stopil pred don Boska in mu dejal:

- Prosim vas, ali bi mi dali en dan prosto?

- Kam pa bi želel iti?

- Domov, ker je mama zelo bolna, Marija pa jo hoče ozdraviti.

- Kako pa si to zvedel?

- Vem.

- Ali so ti pisali?

- Ne, toda vseeno vem.

Don Bosko, ki je že poznal Dominikove kreposti, je zelo resno vzela njegove besede in mu rekel:

- Kar takoj pojdi. Tu imaš denar,

da se boš peljal do Castelnuova (29 km), od tam pa pojdi peš v

Mondonio (2 km). Če pa boš našel kakega voznika, imaš tudi

za to dovolj denarja.

In je odšel.

Moja dobra mama, sveta duša

- je nadaljevala Terezija - je bila nevarno bolna in so jo mučile

hude bolečine. Žene, ki so se

ponudile, da bi lajšale take bolečine, ji niso znale več pomagati,

stvar je bila zelo resna. Moj oče

se je tedaj odločil, da gre v Buttigliero d'Asti po zdravnika Girola.

Ko je prišel do poti, ki se odcepi v Buttigliero, se je srečal z mojim

bratom, ki je iz Castelnuova prihajal peš v Mondonio. Moj oče

ga je začudeno vprašal:

- Kam pa greš?

- Kam pa greš?

- Grem obiskat bolno mamo.

Oče, ki bi raje videl, da ga takrat

ne bi bilo v Mondoniu, mu je odgovoril:

- Oglasi se najprej v Ranellu (vasici med Castelnuovom in Mondoniem).

Potem je hitro nadaljeval pot, ker se mu je zelo mudilo.

Moj brat pa je šel kar v Mondonio in prišel domov. Sosedo, ki

so pomagale materi in ga zagledale, so bile vse presenečene ter

so ga hotele zadržati, da ne bi šel v materino sobo. Rekle so mu,

da je mati bolna in da je ne sme vznemirjati.

- Vem, da je bolna, je odgovoril, in prav zato sem jo prišel obiskat.

Ne da bi jih poslušal, je šel k materi, ki je bila čisto sama.

- Kako da si tukaj?

- Vedel sem, da ste bolni in sem vas prišel obiskat.

- Mati je napela vse svoje moči in sedla v posteljo.

- Oh, saj ni nič - je rekla - kar pojdi dol k mojim sosedom, te bom že pozneje poklicala.

- Da, takoj bom šel, prej pa vas še hočem objeti.

Hitro se je povzpел na posteljo, krepko stisnil mamo, jo poljubil in odšel ven.

Takoj ko je odšel, so materi popustile bolečine in vse se je srečno izteklo. Potem je prišel

oče z zdravnikom, ki ga niso več potrebovali.

Medtem pa so sosedo, ki so se sukale okoli matere, našle okoli

vratu trak, na katerega je bil obešen košček iz svile in sešit kot

oblačilce.

Presenečene so vpraševale, od kod je dobila to oblačilce. Mati, ki tega prej sploh ni opazila, je

vzkliknila: Sedaj vem, zakaj me je moj sin Dominik, preden je

odšel, hotel objeti; in sedaj vem, zakaj sem bila takoj po njegovem

odhodu rešena in ozdravljena. To oblekico mi je gotovo

on obesil okoli vratu, ko me je objel. Saj še nikoli nisem imela

kaj podobnega.

Ko se je Dominik vrnil v Turin, je stopil k don Bosku, da bi se

zahvalil za dovoljenje, in je dodal: »Moja mama je popolnoma

»

»

»

»

»

»

»

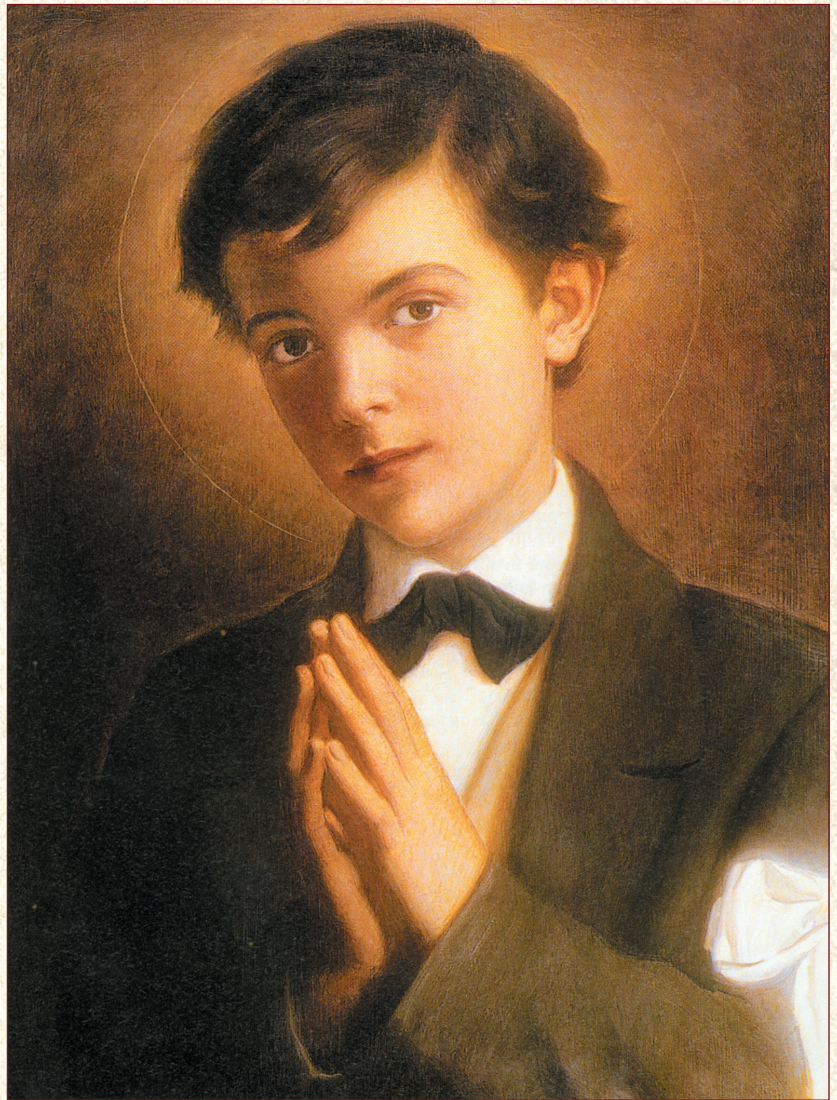
ozdravela. Ozdravila jo je Marija, ki sem ji jo obesil okoli vratu.«
Ko je potem moj brat dokončno zapustil oratorij in prišel v Mondonio, ker je bil resno bolan, je pred smrtjo poklical mamo: »Mama, se spominjate, kako sem vas prišel obiskat, ko ste bili nevarno bolni? In da sem pustil na vašem vratu neko oblačilce (škapulir)? Priporočam vam, da ga skrbno shranite in da ga posodite, kadar boste zvedeli, da je kakšna vaša znanka v podobnem položaju kot vi takrat. Kajti kakor je pomagal vam, bo pomagal tudi drugim. Priporočam pa vam, da ga posodite zastonj, ne da bi iskali dobiček.«
Moja mati je ves čas, dokler je bila živa, nosila tisto dragoceno relikvijo, ki ji je pomagala v boleznih.

SVETNIK, KI POMAGA MAMICAM

Novorojenko so nesli h krstu takoj naslednji dan in ji dali ime Marija Katarina. Bila je četrta od desetih otrok, od katerih je bil Dominik najstarejši po prezigodnji smrti prvorojenca. On sam ji je bil za botra.
Ista sestra Terezija izpričuje v svoji pripovedi: »Vem, da je mati po Dominikovem priporočilu do konca svojega življenja, za njo pa drugi člani družine, posojala tisto oblačilce ljudem v Mondoniu in v bližnjih vaseh. Slišali smo govoriti, kako je takim ljudem učinkovito pomagalo.»

NOVA VRSTA OBLAČILCA

Dragoceni trak, ki ga je Dominik nadel svoji materi okoli

vratu, se je izgubil. Toda Savijeve pomoč v prid materam se še nadaljuje. Po deželah vsega sveta se veliko žena z živim zaupanjem zateka k svojemu malemu velikemu zavetniku.
V spomin čudodelnega traku, ki je pomagal Dominiku Saviu, da je rešil svojo mater, in da bi vedno bolj širili češčenje tega mladega svetnika, je vrhovno vodstvo salezijanske družbe marca 1956 dalo na voljo materam in drugim, ki se za to zanimajo, umetniško izdelano "oblačilce" (škapulir) iz svile, dodani pa so Dominikovi sveti ostanki (relikvije) in njegova slika, pritrjena na trak, da se lahko obesi okoli vratu.

Ta pobuda je samo sredstvo, da bi si od Gospoda izmolili milosti. Ni torej dovolj nositi oblačilce, obešeno okoli vratu kot kak amulet; da bi dosegli milosti iz nebes, je treba moliti z gorečo vero, prejemati svete zakramente spovedi in obhajila ter živeti po krščansko.

Ljudje so od prvega trenutka veselo sprejeli oblačilce svetega Dominika Savia. Poznano je v vseh deželah sveta in ga želijo imeti mamice, ki ga z živo vero in zaupanjem v Božjo pomoč nosijo obešenega okoli vratu. Pri nas ga je mogoče dobiti na Salezijanskem inšpektoratu na Rakovniku v Ljubljani. |

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Grožnje življenju

Gospod Bog je iz zemeljskega prahu izoblikoval človeka, v njegove nosnice je dahnil življenjski dih in tako je človek postal živa duša« (1 Mz 2,7).

»Ko sta bila na polju, se je Kajn vzdignil proti svojemu bratu Abelu in ga ubil« (1 Mz 4,8).

Medtem ko nam prva pripoved iz prve Mojzesove knjige (1,1–2,4a) prikazuje Boga, kako daje svoje ukaze in stvari se zgodijo ter se počasi prilagajajo do te mere, da lahko sprejmejo življenje, nam druga pripoved predstavi Boga »rokodelca«, ki hoče biti bolj oseben, ko pravi sam sebi: »Ustvarimo človeka po svoji podobi«. In tako iz prsti zemlje izoblikuje človeka. Če nam prva pripoved pomaga razumeti naše dostojanstvo, saj smo ustvarjeni po Božji podobi in torej nedotakljivi, nam drugi biblični zapis govori o naši slabotnosti, saj smo iz prahu in zato krhki.

Ime Adamà/Adam pravzaprav govori o našem izvoru: iz blata smo. Naše življenje je sad Božje zamisli, njegove misli in njegovega srca. Božji mojster je s svojimi umetelnimi rokami ustvaril umetnino. Psalm 8 takole pravi: »Gospod, naš Gospod, kako čudovito je tvoje ime po vsej zemlji! Ko gledam nebo, delo tvojih prstov, luno in zvezde, ki si jih utrdil: Kaj je človek, da se ga spominjaš, sin človekov, da ga obiskuješ? Naredil si ga malo nižjega od Boga, s slavo in častjo si ga ovenčal. Dal si mu oblast nad

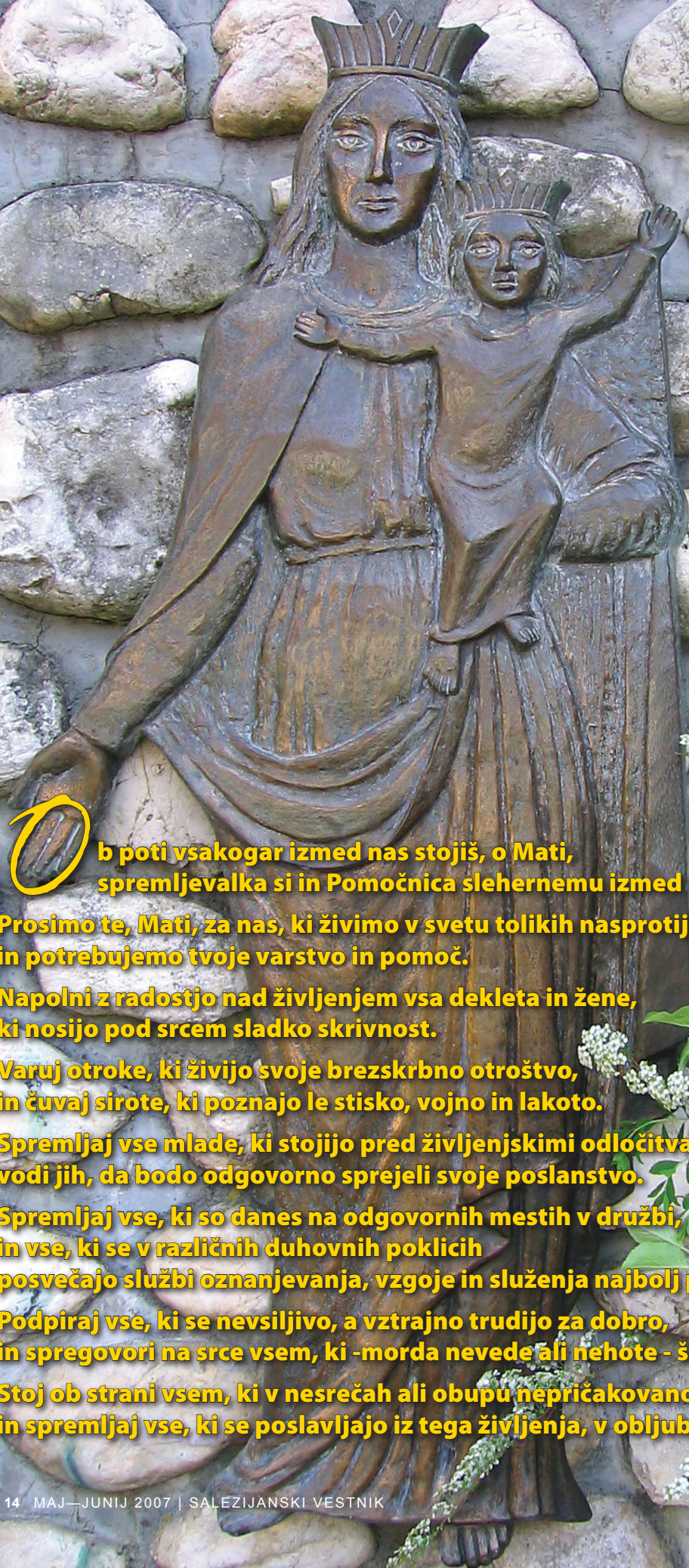
deli svojih rok, vse si položil pod njegove noge.« Življenje ni samo dar, ki ga dobimo, pač pa je tudi dragocena in zahtevna naloga: skrbeti zanj in ga braniti pred vsem, kar ga spravlja v nevarnost. Da to ni le namišljena nevarnost, nas opozarja surova resničnost vsakdana, ki je tako pogosto zaznamovana s smrtjo.

Zdi se, da je človeško življenje ogroženo že od samega začetka. Grožnje postanejo tragična resničnost vedno, ko človek trpi – ali pa še pogosteje – ko povzroča nasilje narave (suša, poplave, potresi, cunamiji, požari ...) ali zgodovine (lakota, žeja, bolezen, nepravilnost, izprijenost, vojna ...). Te reči so se začele dogajati, ko je človek odpovedal pokorščino svojemu Stvarniku in Očetu, dalje, ko je Kajn vzel življenje svojemu bratu Abelu in ga ubil iz zavisti. Zlo se od tedaj povečuje in v svetu se širi nepravilnost, ki kozmos (red) potiska v kaos (nered). Po eni strani je življenje dandanes bolj zaščiteno kot nekoč, saj je več zavesti o dostojanstvu človeške osebe, po drugi strani pa je mnogo bolj ranljivo, saj postaja plen neslutnih znanstvenih in tehničnih možnosti, ki ga (življenje) razvrednotijo na raven

stvari, s katero je mogoče manipulirati. Vsem prizadevanjem, ki omogočajo boljše življenje (stanovanje, hrana, medicina, šola, delo ...) je treba dati priznanje, prav tako tudi vsemu prizadevanju za izkoreninjenje kakršnega koli suženjstva, izkoriščanja in ločevanja (socialnega, rasnega, kulturnega, verskega). Konec koncev smo vsi skupaj del velike »človeške družine«. Vsekakor pa nas umor Abela spominja, da ko je uničena naša sinovska podrejenost Bogu, človek nima več etičnih zakonov, ki bi urejale življenje, saj vse postane relativno in je tako odprta pot za kakršno koli obnašanje in za uničevanje človeštva.

Verjeti v Boga, ljubitelja življenja, sprejeti življenje kot dar in ne kot človeški proizvod, pomeni postati odgovoren za lastno življenje in za življenje drugih, pomeni staviti na življenje in na vse, kar ga ohranja, pomeni tudi uživati svoje življenje zato, da bi ga imeli drugi. Takoj po Adamovem in Evinem grehu, ko ju Bog obišče, jima postavi vprašanje, ki izpostavi odgovornost, ki jo ima vsakdo do svojega življenja: »Adam, kje si?« (1 Mz 3,9). Po Kajnovem zločinu pa Božje vprašanje meri na njegovega brata: »Kje je tvoj brat Abel?« (1 Mz 4,9). Od tedaj naprej pa je velika skušnjava postati Kajn v odnosu do bratov. Človek Kajn postane vedno, ko ne vzame dovolj resno groženj proti življenju. Življenje je sveto in ga je potrebno braniti od samega spočetja do trenutka smrti in to z vsem, kar to obsega: dostojanstvo, kakovost, načrt življenja. ■

O b poti vsakogar izmed nas stojiš, o Mati, spremljevalka si in Pomočnica slehernemu izmed nas.

Prosimo te, Mati, za nas, ki živimo v svetu tolikih nasprotij in potrebujemo tvoje varstvo in pomoč.

Napolni z radostjo nad življenjem vsa dekleta in žene, ki nosijo pod srcem sladko skrivnost.

Varuj otroke, ki živijo svoje brezskrbno otroštvo, in čuvaj sirote, ki poznajo le stisko, vojno in lakoto.

Spremljaj vse mlade, ki stojijo pred življenjskimi odločitvami, vodi jih, da bodo odgovorno sprejeli svoje poslanstvo.

Spremljaj vse, ki so danes na odgovornih mestih v družbi, in vse, ki se v različnih duhovnih poklicih posvečajo službi oznanjevanja, vzgoje in služenja najbolj potrebnim.

Podpiraj vse, ki se nevsiljivo, a vztrajno trudijo za dobro, in spregovori na srce vsem, ki -morda nevede ali nehote - širijo zlo.

Stoj ob strani vsem, ki v nesrečah ali obupu nepričakovano odidejo od tod, in spremljaj vse, ki se poslavljajo iz tega življenja, v obljubljeni radost.

S. Marija Žibert

SVETO PISMO – KNJIGA BOŽJEGA KLICA

Teden molitve za duhovne poklice, pred nedeljo Dobrega Pastirja, je imel geslo: »Sveto pismo – knjiga Božjega klica«. Ko v letošnjem letu, ki je posvečeno Svetemu pismu, bolj pozorno beremo svetopisemska besedila, opazamo, da je v Svetem pismu opisanih mnogo zgledov, kako je Bog klical in pošiljal posamezne osebe (očake, preroke, apostole ...), da izvršijo v Božjem imenu posebno poslanstvo. In ko naprej razmišljamo o zgodovini Cerkve, zopet vidimo, da so mnogi moške in žene zaslužili božji klic in svoje poslanstvo, odkrili svoj duhovniški ali redovniški poklic ob branju Svetega pisma. V luči in moči Božje besede lahko človek odkrije, dojame in vzljubi svoj poklic, gre za njim in izpolni, kar Bog od njega pričakuje. Domačnost z Božjo besedo olajša pot dojemanja Božjih načrtov. Ob poslušanju, branju in razmišljanju Božje besede se ustvarjajo pogoji za prebujanje duhovnih poklicev, saj je vsa Božja beseda en sam klic Boga človeku, ki pričakuje odgovor na ta klic.

Skoraj pri vseh poklicanih opazimo proces nastajanja in zorenja duhovnega poklica. Skoraj vsi gredo skozi ogenj preizkušenj. Za primerjavo naj omenim tri svetopisemske like: preroka Izaija, apostola Pavla, Devico Marijo, njim naj dodam še velikega vzgojitelja mladih - svetega Janeza Boska.

Pri vseh zasledimo najprej Božji klic. Poklicani se nekoliko upirajo, polasti se jih strah pred odgovornostjo, čutijo se nesposob-

ni. Sledi opogumljanje z Božje strani in končno pride do privolitve poklicanega. Poglejmo, kako se odzivajo poklicani:

Izaija: »Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož nečistih ustnic ...«

Pavel: »... Nisem vreden, da se imenujem apostol, ker sem preganjal božjo Cerkev...«

Marija: »Pri teh besedah se je prestrašila...«

Janez Bosko: »Kako bom jaz, ko sem tako slaboten in neveden...«

Kljub občutku nevrednosti in nesposobnosti pa pri vseh zasledimo pripravljenost storiti kar Bog pričakuje, bilo pa je potrebno opogumljanje z Božje strani.

Seraf se je dotaknil Izaija in rekel: »Glej, to se je dotaknilo tvojih ustnic: tvoja krivda je izbrisana ...«

Pavel je spoznal, da mu je Bog dal posebno milost...

Angel je rekel Mariji: »Ne boj se Marija, zakaj milost si našla pri Bogu ...«

Mož v videnju Janeza tolaži: »Ne boj se Janez, dal ti bom učiteljico ...«

In končni rezultat klica in opogumljanja?

Izaija: »Tukaj sem, pošlji mene!«
Pavel: »Božja milost v meni ni bila prazna, ampak sem se bolj kakor drugi trudil, toda ne jaz, marveč božja milost, ki je z menoj!«

Marija: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!«
Bosko: »...Obljubljam, da bom ve svoje življenje posvetil ubogi in revni mladini!«

Skozi podoben proces morajo vsi, ki jih Bog danes kliče v duhovniški ali redovniški poklic. Berimo Sveto pismo, navdihujmo se ob svetopisemskih zgledih, da bomo starejši in mlajši zmogli dati Bogu pozitiven odgovor. Ob tej priložnosti vas, dragi molivci, vabim, da se udeležite tradicionalnega molitvenega srečanja za duhovne poklice na Rakovniku, ki bo v soboto, 26. maja 2007 z začetkom ob 9.00 uri. Vabim vas tudi na duhovne vaje na Kurešček ali v Veržej. Spored glejte na strani z obvestili.

IVAN TURK, voditelj SMZ

MAJ

Molimo, da se v mesecu maju ob šmarnični pobožnosti utrdi zaupanje v Marijino priprošnje in pomoč.

JUNIJ

Molimo, da bi se letošnji diakoni primerno pripravili na mašniško posvečenje, novinci in novinka pa na redovne zao-bljube.

MAJ

Molimo, da bi bili duhovniki in redovniki zvesti danim zao-bljubam.

MOLITVENI NAMENI

Prireditve Don Bosko fest, celodnevnega festivala animatorjev in mladih nad 14 let, se nas je udeležilo približno 250 navdušencev. Potekal je 14. aprila v Salezijanskem mladinskem centru na Rakovniku v Ljubljani. Pestro je bilo ves dan, od 10. ure dopoldne, pa vse do večera.

BESEDILO: TILLEN MLAKAR ter udeleženci novinarske delavnice GAŠPER GRADIŠAR, ANA MARIJA ŠKET, ANDREJA ZGONC, ANDREJ BERGANT in LUKA NOVAK
FOTO: PATRICIJA BELAK

Začeli smo z zanimivim sprejemom prihajajočih, ki je pomenil vrsto malih nalog, prek katerih smo se prebili do cerkve. Tam smo nato obhajali sveto mašo, ki so jo animirali animatorji programov sester salezijank, igral in pel pa je Stična band. Skupaj s svojimi sobraty je evharistijo daroval g. Peter Pučnik. V nagovoru nas je povabil, naj iščemo, ohranjamo in delimo naprej bisere, ki jih skrivamo v sebi.

Dan smo nadaljevali s t.i. »Animeister« ali poučnimi delavnicami v obliki zanimivih predavanj. Salezijanec Viktor Ganc je govoril o don Boskovem vzgojnem sistemu, prof. dr. Stanko Gerjolj nam je odkrival vzgojne vidike Svetega pisma, koordinator mladinske pastorale v Sloveniji Gregor Kunej nam je skušal opisati najgloblji temelj animatorstva, salezijanec Rafo Pinosa pa nas je učil, kako motivirati sebe in druge. Pridobili smo veliko znanj, ki nam bodo pomagala pri naših animatorskih aktivnostih.

Po odmoru in malici je sledil t.i. Workshops of Fun. Na voljo nam je bilo 22 zabavnih delavnic: od snemanja bansov in učenja hiphopa do lokostrelstva in plezanja, od učenja trikov s kartami in risanja karikatur do filmske in novinarske delavnice ...

Po delavnicah smo se udeleženci ponovno preselili pod šotor pred Mladinskim centrom, kjer je bilo že vse pripravljeno za tradicionalni dobrodelni koncert Utrinek pod marelo. Nastopili so Odkloplen Grega in dr. Primož, Dušan Tomič – Dule, animatorke z Rudnika, kitaristke iz Celja, Anja Rajber, Petra Gorenc, Katja Dolenc in Tilen Mlakar, Veronika Zajec, Jani Močnik ter ansambla Slana in Lepi nasmeh. Med prireditvijo so se zbirali prostovoljni prispevki za pomoč pri gradnji Marijinega doma, ki ga na Bledu gradijo sestre hčere Marije Pomočnice.

S tem pa Don Bosko festa še ni bilo konec. Po končanem koncertu sta nas še dobro uro zabavala Don Bosko band in ansambel Slana. Po vsej zabavi, plesu, smehu in sproščenem druženju pa smo ob slovesu vsi po vrsti ugotavljali, da se moramo naslednje leto spet dobiti. Takrat še v večjem številu!

BOSKO FEST

Kameninha

BESEDILO: ŠPELA KOCJAN
FOTO: TEAM B

Doživeti Angolo je res nekaj posebnega!

Teško je vse predstaviti in opisati na tako navdušujoč način, da bralec ne bi ostal ravnodušen do »tretjega sveta«, ki potrebuje prav vsakega izmed nas. Vendar verjemite, da enomesečna misijonska izkušnja krepko zaznamuje življenje. Ni še minil dan, da se je ne bi z veseljem spominjala ter si želela ponovnega srečanja z vsemi afriškimi otroki, angolskimi prijatelji!

V posebnem spominu mi je ostala Kameninha, 18-letno dekle, glede na razmere v Bengueli precej urejeno in kot vsi drugi veselega značaja, zanimivo in lepo. Kameninha prihaja iz družine, ki ne trpi pomanjkanja, saj ima dovolj za osnovno preživetje. V družini je 10 otrok, oče je že umrl. Imel je dve ženi, kar v Angoli ni ravno redko. Ob sobotah zvečer se skupaj z okoliško benguelsko mladino zbere v župnijski cerkvi, kjer ima salezijanski misijonar iz Argentine, pravi don Boskov sin, mladinsko mašo. Prepletajo se afriški ritem, petje, ples in molitev. Pridigarjeva beseda se dotakne tudi nas, da ga razumemo po njegovih jasnih kretnjah in energičnosti pripovedovanja.

Mladi se za razliko od otrok za tovrstna srečanja uredijo, da jih je veselje pogledati, a glede

poziranja pred fotoaparatom se od malih prav nič ne razlikujejo! Pred objektiv se nastavijo še bolj navdušeno in iznajdljivo. Pri tej mladinski maši sem spoznala Kameninha. Po maši nas je prišla pozdravit. Razumela sem le, da smo ji simpatični in da nas naslednjo nedeljo vabi k sebi domov. Za razumevanje je bil dovolj prijazen pogled, iskren stisk roke in mogoče vsaka peta beseda, ki smo jo nekako razumeli. Vendar smo se hitro učili in do obiska pri Kameninhi smo bili že kar spretni v sporazumevanju.

Čez štirinajst dni je res prišla v misijon sester in nas odpeljala. Pravzaprav je nas vse odpeljala sestra Lorella z džipom. Nato smo Kameninhi sledili skozi hišo na majhno notranje dvorišče, na katerem se je gnetlo ljudi. Kot popolni tujci smo se prese-nečeni znašli sredi prave angol-

Ples je del življenja

»Blišč in beda« angolskega človeka

Nasmeh ob fotografiranju

Misijonar

ske »žurke«! Počasi smo zvedeli, da Kameninhin bratranec praznuje 18 let. Seveda je že očka simpatičnega malčka, ki je kmalu pristal v mojem naročju in se mirno pestoval. Mladi so se mi čudili, da pri svojih 22-ih letih še nisem mama, še bolj, ko sem omenila, da imam samo enega brata. V njihovih očeh sem se jim zasmilila, saj je tako majhna družina za Angolce znamenje velike revščine. Zanje je družina največje bogastvo in vrednota. Čim večji družini pripadaš ali si jo ustvariš, tem bogatejši in srečnejši si! Zanje so medsebojni odnosi, prijateljstvo, veselje, ples, petje najpomembnejše znamenje povezanosti in druženja ...

Vsi so se zabavali ob glasni glasbi, plesali, jedli torto in pili. Tudi alkohol. Predvsem fantje so bili sredi popoldneva zelo dobre volje, mislim da zaradi Cuce, an-

golskega piva. Ker so v Angoli cene potrebščin evropsko visoke, si tako praznovanje in veseljačenje lahko privoščijo le redkokdaj, saj večina ljudi komaj pride do dnevnega obroka hrane. Na zabavi me je najbolj presenetilo to, da se je skupaj zabavala celotna družina, od otrok, starih nekaj mesecev, do najstarejših dedkov in stricev, ki jih glasno veseljačenje mlajših ni prav nič motilo.

V pogovoru s Kameninho sem izvedela, da še študira in da bo postala učiteljica risanja. Po poku dela v baru, da se tako preživlja. Že štiri leta ima fanta, ki dela v drugem mestu, zato se vidita bolj poredko. Ko sem jo vprašala, kdaj se bosta poročila, se je samo zasmejala: »Agora não« - ne še zdaj! Kameninha je res drugačna, v življenju si želi doseči nekaj več od svojih vrstnic. Zaveda se svoje sreče in možnosti, da lah-

ko študira in da njena družina ne trpi pomanjkanja. Zato si želi to priložnost izkoristiti, svojo družino pa si ustvariti malo kasneje. Zaupala mi je tudi, da želi imeti samo 4 otroke, dva fanta in dve deklici.

Ob odhodu nas je pospremila del poti, saj smo se vračali peš, nato se je vrnila nazaj na zabavo k svoji številni družini. Še vedno rahlo začudeni nad nenavadnim doživetjem smo se le spogledovali in se smejali. Takih in drugačnih doživetij, ki so se vrstila iz dneva v dan, smo bili že dobro vajeni. Vedno se je kaj dogajalo, dela in dogodivščin res ni nikoli primanjkovalo.

Živahen tempo Afrike ti hitro zleze pod kožo in kar nenkrat ugotoviš, da si postal del njega. Postane del tvojega življenja. |

Posvojeni otrok

Vse več je zakoncev, ki ne morejo imeti »svojih« otrok. Na drugi strani pa je veliko primerov, ko spočeti otrok ni zaželen – in vendar potrebuje starše. Kako sprejeti take in podobne preizkušnje?

Sprejeti otroka

Ko razmišlja o najini odločitvi za starševstvo, ne moreva mimo poročnega obreda. Pred občestvom sva drug drugemu izrekla pripravljenost, da bova z vso ljubeznijo od Boga sprejela otroke. Že pred poroko, ko sva govorila o najinem skupnem življenju, sva se pogovarjala o otrocih, ki bodo sad najine ljubezni. Kot vsi mladoporočenci sva tudi midva kovala načrte za najino prihodnost. Razmišljala sva o tem,

kdaj bova imela otroke, koliko otrok bova imela, kje bomo živeli ...Vse želje in pričakovanja so se nama zdela uresničljiva.

Kdaj bosta zibala?

Ko si že nekaj časa poročen, se kmalu iz okolice pojavljajo vprašanja: »Kdaj boste pa zibali? Ali boste kaj naročili?« Tudi midva sva si po nekaj mesecih zakona začela postavljati podobna vprašanja: »Kdaj bova postala starša?« Želela sva si otroka in kmalu so

Fotografija je samo ilustracija. Foto: P. Belak

vsa ta vprašanja in pričakovanja okolice postala boleča. Do takrat se nama je zdelo samoumevno, da se takrat, ko se mož in žena odločita za otroka, začne starševstvo. Najina pot in izkušnje so bile drugačne. Začela sva se vpraševati drugače. »Kaj pa, če ne bova mogla imeti otrok? Kakšno bo potem najino življenje?« O tem sva premišljevala skupaj, nisva se zapirala vase, veliko sva se pogovarjala, kaj to pomeni za najin zakon. Zavedala sva se, da imava drug drugega, da se imava rada in da najina ljubezen ne sme biti odvisna od tega, ali bova starša ali ne. Na prvem mestu je najin odnos.

Otrok potrebuje starša

Hkrati pa sva iskala tudi odgovore pri zdravnikih. Stala sva si drug ob drugem, ko sva dobivala rezultate različnih preiskav. Kmalu nama je bilo znano, da ne bova mogla spočeti novega življenja. Izkušnje z nekaterimi zdravniki, ki so govorili o spočetju kot o »proizvodnji« zarodkov in o otroku kot objektu, so bile za naju kot kristjana boleče in nesprejemljive. Za naju je življenje dar, ki bi ga midva želela podariti najinemu otroku. V to sva bila prepričana, a kljub temu sva želela govoriti še s strokovnjaki s področja umetne oploditve. Želela sva slišati poglede Cerkve na tako odločitve. Vedno bolj nama je postajalo jasno, da najina pot do starševstva ne bo taka, kot je pri večini. Pogovarjala sva se, molila za trdnost in se v najinem odnosu zelo povezala. To nama je dajalo moči in upanja. Tako je

začela rasti tudi želja, da bi kljub vsemu lahko bila starša. Ali nisva obljubila, da bova z ljubeznijo sprejela otroke? Kaj ni vsako življenje dar? Tudi življenje otrok, ki niso rojeni v ljubeče okolje in potrebujejo starše? Otroci naj ne bi imeli zato, ker jih mi potrebujemo za našo srečo, ampak so oni tisti, ki potrebujejo starše. V tem sva začela odkrivati najino poslanstvo, najino pot do družine. Iskati sva začela informacije s področja posvojitve. Na ta način lahko tudi midva otroku podariva življenje, ki ga je vreden. Na centrih za socialno delo sva oddala prošnjo za posvojitve. Zavedala sva se, da lahko čakanje traja zelo dolgo ali da ne bova nikoli starša, hkrati pa da se nama lahko življenje spremeni kar čez noč. Midva lahko nosečnost primerjava s pričakovanjem od trenutka odločitve, da bova posvojila otroka, pa do trenutka, ko sva postala starša.

Ne bova pozabila klica socialne delavke, ki naju je povabila na pogovor, in njenega vprašanja, ali sva pripravljena sprejeti otroka, ki v porodnišnici čaka na starše. Brez oklevanja sva pritrnila in v najin dom sprejela Marka. Dobila sva priložnost, da podariva življenje otroku, ki potrebuje očeta in mamo. Lepo je biti mama, lepo je biti oče.

Hvaležna sva gospe, ki je donosila in rodila otroka. Sprašujeva se, koliko je otrok, ki jih »mame« načrtno splavijo? Tudi ti otroci bi bili vredni življenja, tako kot vsi mi, ki živimo in se veselimo, da smo.

K. in P.

ROMARSKI SHODI

OB PRAZNIKU MARIJE POMOČNICE

VERŽEJ

19. maj, sobota

Ob 20. uri bo sveta maša v Marijanišču. Med mašo bodo novi člani ZMP izrekli svojo obljubo. Po maši bo **procesija s kipom Marije Pomočnice** iz Marijanišča v župnijsko cerkev.

20. maj, nedelja

Ob 14.00 uri bo v župnijski cerkvi molitev za duhovne poklice. **Ob 15.00 uri** bo procesija s kipom Marije Pomočnice po ulicah Veržeja, nato slovesna sveta maša na dvorišču Marijanišča. Slovesnost bo vodil **g. škof dr. Marjan Turnšek**. Med mašo pa bodo prepevali **združeni otroški pevski zbori** iz Pomurja.

RAKOVNIK

26. maj, sobota

Dopoldne (od 9.00 do 12.30): molitveni dan za duhovne poklice. Sveto mašo **ob 11.00** bo vodil salezijanski inšpektor **dr. Alojzij Slavko Snoj**.

Med mašo **izpoved obljub novih članov ZMP**.

Zvečer ob 20.00: maša pri lurški kapeli, **procesija s svečkami** v cerkev, celonočno bedenje. Sveto mašo bo vodil **Franci Trstenjak**, glavni urednik Radia Ognjišče.

27. maj, nedelja

Popoldne ob 15.00: procesija s kipom Marije Pomočnice in maša pri lurški kapeli. Sveto mašo bo vodil celjski škof **dr. Anton Stres**.

Vabljeni k Mariji Pomočnici!

Gana, Afrika

Dežela sonca in prisrčnih ljudi

Salezijanec Jože Andolšek s svojimi sodelavci obiskuje razne afriške dežele in na ta način na avstrijskem Koroškem, kjer že vrsto let deluje, spodbuja misijonsko zavest, zlasti med mladimi. Tokrat o njegovem obisku v Gani.

Takoj na letališču v Accri sem zaznal velik napis »Welcome to Ghana!« Vroče sonce Gane in velike vprašujoče otroške oči so mi dale vedeti, da je tu kraj, kjer se nebo dotika zemlje. To je dežela z dvajsetimi milijoni prebivalcev, od tega jih je kar dve tretjini mlajših od osemnajst let. Angleži in drugi narodi so jih povsem izželi. Gospodarstvo je slabo razvito. Ljudje pretežno živijo od poljedelstva. Je pa Gana bogata z nasadi južnega sadja. Družine so številne. Otroci že od mladih nog pomagajo staršem pri vsakdanjem delu.

Župnija, ki sem jo obiskal, obsega dvaintrideset vasi in skorajda v vsaki vasi je podružnica, pri župnijski cerkvi pa je tudi bolnica. Predvsem pa ima ljudi, ki so nadvse prijazni, dobrohotni, ki se veselijo življenja.

V cerkveni bolnici sv. Martina že devet mesecev kot fizioterapevtka deluje Tanja Mak. Tu zdravijo otroke, ki so zboleli za »buruli ulcera«. To je nadvse težka infekcijska bolezen, ki napade vsa tkiva do kosti, povzroča pa hude in grde kožne defekte ter deformacije sklepov.

Foto: K. Jenič

Tanja pravi o tej bolezni: »Ta bolezen povzroči, da funkcionalnost sklepov ni več samo po sebi umevna, kontrakture sklepov imajo zelo hude brazgotine. S terapijo poskušam, da dobijo zopet funkcijo. Tako znajo znova uporabljati roko za jesti, da se počesejo, da si s ščetko umijejo zobe ter da se naučijo pravilneje hoditi!« In nadaljuje: »Kljub temu, da so starši otrok stalno prisotni v bolnici, so bolečine neznosne in zdravljenje te bolezni je dolgotrajno.« Otroci ostanejo v bolnici pol leta, nekateri pa tudi dve leti ali še več. Ponavadi pride več članov družine v bolnico, redno pa mama. Živijo v arealu bolnice, kuhajo za otroka in skrbijo zanj.

In kaj je povod, da gre nekdo tako daleč od doma? Tanja pravi: »Oddaljenost zame ni bila tako pomembna. Pomembno zame pa je, da je en Bog, ki je ustvaril vse stvarstvo. Jezus pa pravi; bil sem bolan in si me obiskal, bil sem lačen in si mi dal jesti!«

V Gani živijo ljudje, ki znajo praznovati. To smo doživeli ob nedeljah pri sveti maši. Le za nekaj ur se vsako nedeljo »pražnje« oblečejo. Vedo, da je Bog postavil šotor nad njimi in se naselil v njihovih udih, zato navdušeno prepevajo in ob udarcih na bobne v ritmu plesa prinašajo darove k oltarju.

Po maši sva s tamkajšnjim župnikom delila rožne vence. Prepričan sem, da se nihče od naših birmancev ne razveseli birmanskega darila bolj, kot

so se ti otroci rožnega venca. Tu smo srečali ljudi, ki s srcem živijo poklic kristjana, ljudi, ki imajo neomajno zaupanje v Božje varstvo.

Njihove iskrene oči so nam dale vedeti, da so se nadvse razveselili žog, saj so v nedeljskem popoldnevu pred navdušenimi gledalci, ki so prišli iz vseh okoliških vasi, zaigrali to vsem znano igro.

Po dveh tednih bivanja v Afriki spoznavamo, da so nam darovali neizmerno več, kot bi sploh smeli pričakovati. Mi smo pa zanje naredili največ, ko smo jim dali vedeti, da jih imamo radi.

Jože Andolšek

KEREČEV SKLAD

Od 25. februarja do 21. aprila 2007 ste darovali:

Auer M., Blatnik M., Brezavšček R., Cankar F., Čeferin M., Furlan I., Gaber J., Kandare M., Lah A., Lah M., Lapanja K., Levstek M., Marušič M., Meglen I., Mivšek F., Pajnič M.J., Prijatelj F., Pucko I., Slanovi, Štuhec F., Trstenjak M., Urbanija L., Vidmar J., Wojčicki M., Žuntar I. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik podarjamo tistim, ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoni), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem.

Takoj nam sporočite spremembo naslova.

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK

Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA

tel.: **01/42.73.028**

faks: **01/42.80.579**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

Z Radiem Ognjišče pri Mariji Pomočnici

Radio Ognjišče je v letošnjem pastoralnem letu pripravil vrsto oddaj, v katerih je predstavil nekatera najbolj obiskana slovenska Marijina romarska svetišča: Ptujsko goro, Brezje, Sveto Goro, Petrovče, Kurešček, Novo Štifo pri Gornjem Gradu, Turnišče, Zaplaz, Strunjan, Mater milosti (Maribor) in Rakovnik. Oddaje so bile na sporedu ob ponedeljkih, v večernem času, ki je namenjen Prijateljem Radia Ognjišče.

S temi oddajami je želel Radio Ognjišče omogočiti poslušalcem, da bi se živo srečali z osrednjimi slovenskimi Marijinimi svetišči, jih bolje spoznali in se pridružili skupni molitvi na teh milostnih krajih. Med izbranimi Marijinimi romarskimi cerkvami sta bili tudi dve, za katere skrbimo salezijanci: Kurešček in Rakovnik.

Oddaja o Rakovniku je bila na sporedu na velikonočni ponedeljek. Zvečer se je v rakovniški cerkvi zbralo lepo število vernikov. Med romarji je bil tudi mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf, ki je vodil molitveno bogoslužje. Prvi del oddaje je bila skupna molitev (Pot luči, pete litanije Matere Božje in blagoslov z Najsvetejšim), v drugem delu pa je bilo predstavljeno rakovniško romarsko svetišče.

Po oddaji so se oglasili mnogi poslušalci ter izrazili svoje veselje in hvaležnost, da so lahko s pomočjo radijskih valov »poromali« k Mariji Pomočnici na Rakovnik, molili pred njeno milostno podobo in znova obudili spomin na svoja srečanja z rakovniško Marijo Pomočnico.

Oddaja je bila hkrati vabilo k letošnjemu osrednjemu romarskemu shodu ob prazniku Marije Pomočnice. Praznovanje se bo začelo na sam praznični dan, 24. maja. V soboto dopoldne (26. 5.) se bodo k molitvi zbrali molivci za duhovne poklice iz Slovenije in zamejstva. Med dopoldansko sveto mašo bodo v Združenje Marije Pomočnice sprejeti nekateri novi člani.

Večerno mašo pri lurški kapelici in procesijo z lučkami bo vodil urednik Radia Ognjišče Franci Trstenjak. Skupaj z njim se bomo Bogu in Mariji zahvalili tudi za dragoceno poslanstvo, ki ga Radio Ognjišče opravlja v našem narodu. Osrednjo slovesnost s procesijo s kipom Marije Pomočnice in slovesno sveto mašo bo v nedeljo popoldne vodil celjski škof dr. Anton Stres. V novoustanovljeni celjski škofiji tudi salezijanci opravljajo pomembno poslanstvo (Celje, Kozjak, Sevnica, Zabukovje).

Don Bosko je želel, da bi bil praznik Marije Pomočnice za salezijansko družino »praznik vseh Marijinih praznikov«, njegova lepota pa »predokus nebes«. Skupaj z don Boskom smo prepričani, da nam Marija Pomočnica ob svojem prazniku deli posebne milosti, zato se bomo nanj pripravljali z devetdnevnicco k Mariji Pomočnici, v prazničnih dneh pa se zbrali ob njej, ki je naša »Mati in Pomočnica«. Z veseljem vas pričakujemo!

LOJZE DOBRAVEC
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

Radio Ognjišče pri Mariji Pomočnici na Rakovniku

Foto: J. Babnik

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 24. decembra 2006 do 24. februarja 2007 darovali:

Avbar M., Bartol J., Bebar V., Bezek D., Blatnik M., Cankar F., Cingerle V., Črnič T., Dolenc F., Furlan I., Hrvatina M., Japelj B., Jereb F., Judnič Z., Jurca I., Jurca M., Kapler A., Kobal I., Kovačič J., Kralj A., Levstek M., Lukan M., Macerl I., Mavrič I., Mazi J., Metelko A., Mikličevići, Mirt A., Mivšek F., Mivšek I., Nahtigal V., Pečlin A., Perčič F.T., Petkovšek U., Pirc A., Podgornik A., Potočnik L., Prhvac J.M., Reclj K., Rozoničnikovi, Rus I., Rutar N., Selan L., Skelovi, Sladič D., Starman T., Škrabl P., Štalec A.J., Terčelj M., Trček F., Turniški A., Urbanija S., Vidic Z., Vukan M., Zaman I., Zorko K., Žnidaričevići, župnija Rakovnik in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živeti z dobro knjigo!

»Ali je Jezus svet spremenil? Je bil teolog? Ne, ni bil. In veliki preroki, apostoli? Nihče izmed njih ni bil intelektualca. Vse velike verske resnice so oblikovali ljudje, ki niso prislunili ničemu drugemu kakor samo svojemu srcu – in Božjemu glasu. Kdor misli, da lahko vse stavi na razum, temu bo spodletelo.« (*Menih v meni*)

Ljubljanska stolnica / Umetnostni vodnik

Ana Lavrič (besedilo), Marjan Smerke (foto), DRUŽINA (založba)

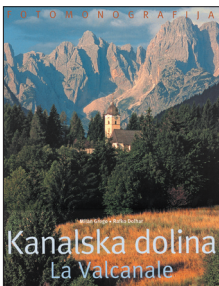
Najbolj prepričevalna v umetnostnem vodniku po ljubljanski stolnici sv. Nikolaja je govornica množice odličnih fotografij umetnostnega fotografa Marjana Smerketa; ta nas nagovori toliko bolj, ko se poglobimo v besedilna pojasnila, ki jih je z znanstveno zanesljivostjo, natančnostjo in preglednostjo napisala umetnostna zgodovinarica Ana Lavrič. V razponu naslovov »Srednjeveška cerkev sv. Miklavža« in »Severna zakristija« zaživi kozmos umetnin, iz katerih veje duh časa, vere in kulture.

Kanalska dolina / La Valcanale

Rafko Dolhar (besedilo), Milan Grego (foto), DRUŽINA (založba)

Obsežna monografija (280 strani, celostranske fotografije od str. 35 do konca) bralca nagovori besedilno (zgodovina kraja in Cerkev, prvotno in sedanje prebivalstvo, šolstvo, ljudsko izročilo, prazniki) in slikovno (naselja, vode, slapovi, gozdovi, poti, znamenja, arhitektura, cerkve, umetnost, procesije, šege, običaji). Ob vsej očarljivo upodobljeni deželi, nekoč poseljeni samo s Slovenci, ni mogoče prezreti žalosti, ki veje iz uvodnega besedila ukljanskega župnika Maria Gariupa ... slovensko prebivalstvo je

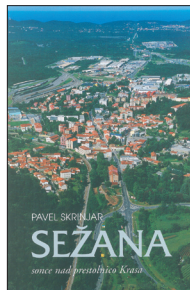

obsojeno na smrt, nacionalistična logika v šolstvu je desetletja dosledno dušila starodavno slovensko stvarnost, družbeno in kulturno stapljanje v večinsko jezikovno skupnost, nepreklicno rahljanje narodnostne trdnosti naselij Lipalja ves, Ukve, Ovcja ves in Žabnice, beg v mesta, prodaja zemlje tujcem – kdor pač več da, zato pa nove hiše rastejo kot gobe po dežju ...

Sežana / sonce nad prestolnico Krasa

Pavel Skrinjar, foto Rafael Marn, založba AD PIRUM

»Nekoč je bila Sežana le kraška vas ...« Sežanec / Sežančan Skrinjar zarisuje podobo svojega domačega kraja skozi stoletja: začetke, duhovni, kulturni, politični in gospodarski razvoj, znamenite osebnosti, arhitekturne značilnosti, zgodovinske usode, skratka vse, kar je to metropolo ali največje naselje na kraški planoti najbolj zaznamovalo. »Ljudsko izročilo pravi, da je Sežana dobila ime po sveti Suzani ... V stari cerkvi, zgrajeni leta 1509, je bil en oltar posvečen sveti Suzani, zato je verjetno, da izvira ime Sežana iz imena te svetnice. Tudi sežanska cerkev ima zastavo iz rdečega damasta, kjer je na eni strani upodobljena mučenka sveta Suzana.« Stoletja, ki tem začetkom sledijo do naših dni, so tako pestra in zanimiva.

Živimo z rastlinami

Tatjana Angerer, MOHORJEVA, Celovec

V knjigi so navedene v glavnem vse rastline, ki so za človeka zdravilne; avtorica je preprosto

zapisala: Zelišča naj vam utrjujejo zdravje, dokler ga imate; če kadarkoli zbolite, pojdite k zdravniku, kajti le on lahko ugotovi vrsto bolezni. Številne rastline so naše vsakdanje znanke. »Srečujemo jih ob poteh, po katerih hitimo vsak dan, nemo nas pozdravljajo na sprehodih prek travnikov in po gozdovih. Mnoge med njimi zmerjamo s pleveli, ker vedno znova poženejo med travo in celo na negovanih gredah, od koder jih po zakoreninjenosti navadi neusmiljeno preganjamo in nespametno uničujemo. Saj veste, splošno mnenje je, da je vrt lep samo, če ga prerašča lepo pokošena trava. Bog varuj, da bi si med travo drznili zrasti plešeč, kukavičja lučca, ptičja dresen ali kurja črevca, kvečjemu morda le marjetica.«

Menih v meni

Heinz Nussbaumer, prev. Jože Plešej, MOHORJEVA, Celovec

Časnikar in urednik (Die Furche, Kurier), gostitelj televizijske oddaje »philosophicum« (ORF) in medijski govornik avstrijskih zveznih predsednikov Waldheima in Klestila je hotel ubežati hrupu vsakdanjika, zato je poromal na goro Atos, »meniško republiko«, kraj posvečenega miru in tišine, molitve in meditacije. Da bi znova vdihnil svežino duha za svojo dušo. Da bi spet našel pot k sebi ... Meništvo je namreč ena od osnovnih sestavin, ena od dimenzij človekovega bivanja. Menih je torej – onstran vseh ločitev med religijami in veroizpovedmi – človek, ki išče edinstvo v samem sebi. Šestnajst naslovov (s prav toliko pripisi) zarisuje razveseljivo podobo duha meniškega življenja. »Prepričan sem,« piše časnikar Nussbaumer v uvodniku, »da bi postal naš svet in vsakdo izmed nas revnejši, če bi se ustavil energijski tok samostanov in meništva.«

Pomorščakov kruh

Vinko Grgič, Celjska MOHORJEVA družba

Kaj doživlja pomorščak na svoji plovbi po prostranih vodah? Pisec Grgič na 525 straneh vrsti svoje dvanajstletno bivanje na petnaj-

stih ladjah – pod petimi zastavami, v posadkah, katerih člani so pripadali več kakor dvajsetim narodom. Iskriva pripoved o življenju pomorščakov, ki si sredi nepredvidljive narave služijo kruh, ljudi, ki

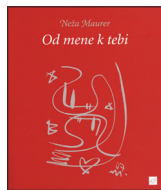
živijo nekakšno razredčeno življenje pretrganih vezi, ujeti na majhnem prostoru, s katerega ni umika, ljudi, ki »po napornem dnevu ne morejo preprosto zaloputniti vrata za delovnim mestom in oditi domov ... Za prosti čas ostanejo knjige, glasba, kak film, vse redkeje še izviren konjiček.« Trdo je življenje pomorščakov, a se vedno znova vračajo na morje. »Nekateri zato, ker jim ta poklic lahko odreže edini

kos kruha, drugi tudi zaradi tistega posebnega načina življenja. Brazda za ladjo, občutek premikanja, elementarno doživljanje naravnih sil in poklicni ponos so velike stvari!«

Od mene k tebi

Neža Maurer,
Celjska MOHORJEVA družba

Sedem pesniških zbirk za odrasle, enajst pesniških zbirk za otroke, zbirka črtic za odrasle, povest, preko osemdeset otroških radijskih iger, novinarka, urednica, publicistka, dobitnica več nagrad in priznanj. Iz teh razgledov je mogoče

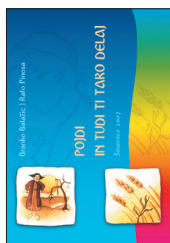
motriti novo pesniško zbirko Neže Maurer *Od mene k tebi*. O njeni prehojeni pesniški poti razmišlja pisec spremene besede, ob zadnji pa je njegova misel naslednja: »Pesnica, ki lastno življenje kot sklenjeno podobo, v kateri se zrcali skrivnost stvarstva, skozi nove pesmi ne razkriva samo materinstva, marveč tudi metafore, ki jih odkriva v ljubezni do svojih otrok. To je v razrvanem svetu poezija posebne miline, notranje trdnosti, človeške občutljivosti in prizadetosti. To je tudi lirika čistega in nežnega pričakovanja, ki ga izraža ena od pesmi zadnjega razdelka, Na robu: 'Napolnite hišo / z otroškim smehom in jokom! / Nič ni bolj morečega / od praznih sob: / v njih odmeva kot v muzejih / ponoči stokajo temelji od žalosti / in stene izdihavajo / zrak katakomb.'«

ZALOŽBA SALVE

Pojdi in tudi ti tako delaj

Šmarnice 2007
Branko Balažič / Rafo Pinosa

Duhovna cvetka za vsak šmarnični večer v maju! Ali je oblikovana posrečeno ali ne, to ni tako zelo pomembno. Pač pa je nadvse pomembno, da smo zanjo dovzetni, da imamo odprte dlani, dobrotno sprejemljive oči. Biser, ki življenje osrečuje in razveseljuje, duhovno bogati in opogumlja, skoraj vedno odkrijemo tam, kjer ga najmanj pričakujemo.

V uvodni besedi k šmarnicam so pregledno izpisane smernice za vse šmarnične »pridige«: »Zgodbe, ki jih bomo v šmarnicah pripovedovali otrokom, so prepisane za naš čas, govorijo o stvareh, ki jih otroci doživljajo v šoli, na ulici, doma, na dvorišču ... Nekaj zgodb ima razširjeno svetopisemsko pripoved, večina pripovedi pa zajema otrokov vsakdan in ima za osnovo svetopisemsko besedilo, ki ga preberemo na začetku ali na koncu zgodbe. Pet zgodb je v obliki katehez, ki jih lahko uporabimo za samostojno tematsko srečanje, za redno šmarnično branje

pa vzamemo samo zgodbo. Tako bomo s konkretnimi vsakdanjimi dogodki otrokom približali svetopisemsko besedilo ... « V spomin na šmarnični večer otroci prejmejo prikupno »listino« s svetopisemskim besedilom in risbico; ko mesec mine, jim za vse življenje ostane mavrica prijaznih spominov na otroška leta.

Preklopi sanje na dejanje

Oratorij 2007, Jure Babnik s sodelavci
(okrog 30), risbe Erna Pucihar

Jubilejni (20) »Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih« pripovedno nadgrajuje Janeza Jalna roman »Babri« (»v dobršni meri zgodba sledi Jalnovi zasnovi, na nekaterih mestih jo poenostavlja, drugod zopet jo na svojstven način dopolnjuje«). Ali »oratorij« vzgaja, zabava, razveseljuje, osrečuje? Sestavljalci priročnika zatrjujejo: »Življenje glavnega junaka je samo po sebi vzgojno, saj za otroke predstavlja zgled, ki ga je vredno posnemati. Posamezni dogodki, dejanja in pogovori v zgodbi so preiščeno

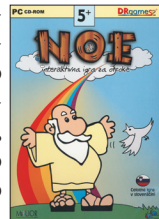

izbrani. Njihov namen je, da sporočijo določene vsebine, ki so za otroke zelo pomembne. Za kakovosten oratorij je zato bistvenega pomena, da je zgodba dobro zaigrana.« Na 200 straneh izpisano besedilo je prežeto z duhom ljubezni do mladih, da bi zoreli v dobre kristjane in poštene državljane.

Noe

Didaktična interaktivna računalniška igra za otroke

Pri založbi Salve je na voljo tudi PC Cd-rom (DRgames, M-Lior), to je »poučna, zanimiva in napeta pustolovščina«, ki v sedmih stopnjah otroka popelje skozi svetopisemsko zgodbo o pogumnem Noetu in vesoljnem potopu. Teolog predavatelj dr. Stanko Gerjolj je o tem zapisal: »Noe' je sklop odličnih interaktivnih iger, ki ob upoštevanju spoznanj sodobne psihologije učenja predstavlja novo, otrokom prilagojeno in prijazno didaktično sredstvo. Odlikuje se zlasti po nenasilni komunikaciji in pozitivnem sporočilu.« Igra spremlja pobarvanka, kratka navodila, kako računalniško spremljati Noetovo »pustolovščino«.

PRIPRAVA ZA TISK | ZALOŽBA | VIDEO | TRGOVINA

Rakovniška 6 | Ljubljana | 01 427 73 10 | info@salve.si | www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00-18.00 | ob sobotah 8.00 - 13.00 ter ob romarskih shodih

NAŠI RAJNI †

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Ban Franc, Ljubljana
 Cimerman Ivanka, Ljubljana
 Jamar Jelka, Ovsiše
 Jamar Jelka, Podnart
 Kamplet Nežika, Celje
 Kočar Emilija, Ajdovščina
 Mir Ljudmila, Velenje
 Mulec Marija, Stari trg pri Ložu
 Pihler Ivana, Duplek (ne Ivan – SV 2/07)
 Presečnik Elizabeta, Bočna
 Rozman Pavla, Ljubljana
 Rudež Leopoldina, Sežana
 Strmčnik Antonija, Vuzenica
 Vatovec Štefka, Brezovica
 Vidgaj Veronika, Ljubljana
 Vidmar Milka, Reteče
 Viher Katica, Vuzenica
 Zupančič Ana, Veliki Lipoglav
 Žnidaršič Štefka, Ljubljana

ANGELA KNAP

1913–2007

Angela Knap se je rodila na Rakitni 3. avgusta 1913. Tu je živela vse do začetka 70-ih let prejšnjega stoletja, ko je, po posredovanju g. Janeza Jenka, prišla v Želimlje, kjer je nekaj let prej začela delovati salezijanska Srednja verska šola. Ker je bilo v zavodu gojencev veliko, je manjkalo pridnih rok, ki bi postorile stvari, ki so jih doma zanje naredile mame. In ga. Angelca je bila ena od teh »mam«. Z vso skrbnostjo in ljubeznijo je prala in likala obleke. Ker pa so mladi polni življenja, se je zgodilo, da je na hlačah ali srajci nastala luknja. To pa je ga. Angelca znala zakrpati, da se »brazgotina« skoraj ni videla.

Ko je zaradi let pranje zanjo postalo preveč naporno, je več časa

posvetila šivanju in krpanju oblek, poleg tega pa je rada priskočila na pomoč tudi v kuhinji.

Vseskozi pa ob delu ni pozabila, da življenje ni samo delo, ampak človek potrebuje tudi Božji blagoslov. Vsakodnevna sv. maša, zakramenti in molitev – v tem je črpala moč za vsakodnevno premagovanje težav.

Dan po izpolnjenem 92. letu starosti je odšla v dom v Cerknico, kjer je imela vso potrebno pomoč, ki jo je potrebovala. S starejšo sestro Marijo sta si delili sobo, se pogovarjali in si delili tudi skrbi in težave. Predvsem pa sta skupaj veliko molili. Obiskov jima ni manjkalo, kajti s svojo vedrino sta vsem okoli sebe kazali, da je lepo živeti – kljub temu, da sta bili v domu najstarejši prebivalki. Z velikim zaupanjem se je obračala k nebeškim zavetnikom: predvsem k Mariji Pomočnici in sv. Janezu Bosku. Večkrat je rekla: »Veste, gospod, jaz kar takole molim: 'Janez Bosko, uči me živeti, uči me moliti, uči me trpeti, uči me umreti!' Temu pa dodala: 'A prav molim?'« In ob tem ji je na obrazu zaigral tisti njen značilen smehljaj, ki je povedal več kot mnogo besed.

8. februarja letos je tiho, kakor je živela, tudi zaspala. Kako poln Božje bližine je bil njen nasmeh! Vedno na razpolago in pozorna na vsako prošnjo. Dozorela je za nebesa in vemo, da smo na zemlji izgubili zavzeto molivko za duhovniške in redovniške poklice. Verujemo, da je Bog v njej uresničil sporočilo blagra, namreč, da bodo nenasilni in skromni v tihem žrtvovanju zasedli prva mesta pri njem v večnosti.

J. D.

BOGU HVALA Iskrena hvala za tako krasna in v srce segajoča velikonočna voščila. Hvala vam, da se me v vašem prelepem svetišču tudi spomnite. Stopam že v visoka leta in vašega svetišča žal ne morem več obiskati. Uporabljam voziček, da sem vsaj še delno pokretna. Glava in roke so še, hvala Bogu, v redu. Za naše duševne potrebe skrbijo tukaj gospodje kapucini, kar mi veliko pomeni. Visoka leta pač niso lepa, a če ni boleznin in bolečin, smo Gospodu Bogu resnično dolžni zahvalo; pa prijateljem, ki nas spremljajo z molitvijo. Hvala vam in tudi nekdanjemu prijatelju rajnemu g. Majcnu, ki se je le prezgodaj poslovil od nas. *Minka*

ALELUJA Iskreno in iz srca se vam zahvaljujem za tako cenjeno pismo. Ko sem ga odprla, me je globoko ganilo: »Aleluja – z Jezusom v novo življenje!« Kako vesela in resnična misel. Čitam, premišlujem, kaj je človek, kako lepo smo ustvarjeni po Božji podobi. Kako veseli moramo biti v tem zemeljskem popotovanju. Saj nam je Gospod Jezus Kristus obljubil, da bo z nami do konca sveta. »Veselimo se, kajti po križu je žalost izničena in veselje preplavlja svet!« (M. Evdokimov). O da bi sprejel vsak človek Božje nauke in bi bili vsi srečni. Morali bomo še veliko moliti in se truditi za pravo življenje, da bomo vredni Božjega blagoslova. Ljubi Bog, Sveti Duh, razsvetljuje nas, daj nam moči, da bi lahko vsak človek zapel Ps 15. Srčna hvala za molitve. Ostanimo še naprej duhovno združeni. Zelo rada bi prišla na romarski shod 27. maja. Upam, da bom imela srečo. *Anica*

SPET PRI MAŠI Prav lepo se zahvalim za velikonočne pozdrave. Jaz sem zdaj toliko boljša, da malo hodim z berglami. Tako sem bila v nedeljo, hvala Bogu, po desetih tednih pri sv. maši. V duhu in mislih sem vsak dan z vami pri Mariji Pomočnici, saj se ji imam veliko za zahvalit. Pošiljam vam mali dar, naj bo za rože na Marijinem oltarju v mesecu maju; znamke so pa za misijone. *Marija*

SALEZIJANSKI VESTNIK Pošiljam vam denarni prispevek v podporo stroškov Salezijanskega vestnika. Vaše glasilo mi je zelo všeč. Rada ga prebiram, saj ugotavljam, da me njegova vsebina vedno bolj pritegne in duhovno napolni. Celotnemu uredništvu čestitam in želim še veliko uspehov pri nadaljnjem delu. *Emma*

MARIJA POMOČNICA, PROSI ZA NAS!

Mesec maj je Marijin ne samo zaradi šmarnične pobožnosti, pač pa zaradi poživljene pobožnosti vernikov do Marije, ki je naša Mati in Pomočnica. Po don Boskovem priporočilu naj bi bil pogostokrat na naših ustih zdihljaj – kraka molitev: Marija, Pomočnica kristjanov, prosí za nas!

Tako nas spodbuja: “Neštete milosti so prejeli in še prejema jo tisti, ki se zatekajo po pomoč k Mariji in jo kličejo z imenom Pomočnica kristjanov. Častite Marijo, to vsem priporočam. V nebesih veliko premore. Njen Božji Sin ji podeli, karkoli ga prosí. Govorim vam iz lastne izkušnje in vam na vso moč priporočam; moj nasvet naj se vam vtisne globoko v srce; kličite pogosto na pomoč Marijo z besedami: Marija, Pomočnica kristjanov, prosí za nas! Tako kratka je ta molitev, a vendar tako zelo uspešna. Tolikim sem jo že svetoval in vsi ali skoraj vsi so izjavili, da so bili uslišani. Vtisnite si globoko v srce te besede: Marija, Pomočnica kristjanov, prosí za nas! Ponavljajte jih v vsaki skušnjavi, v vsaki stiski. Obljubljam vam, da bo hudobni duh premagan. Kadar koli potrebujete duhovno milost, kličite Marijo z besedami: Marija, Pomočnica kristjanov, prosí za nas; in uslišani boste.”

Ob 100-letnici kronanja Marije Pomagaj z Brezij nas k pobožnosti in zaupanju v Marijo Pomočnico navaja Marijanski koledar 2007 in šmarnice Marija Pomagaj je tvoje ime (Berta Golob). Spomin nam uhaja nazaj v leto vojne vihre, bilo je 29. maja 1943, ko je Marija Pomagaj, begunka z Brezij, obiskala rakovniško Marijo Pomočnico. S škofom Gregorijem Rožmanom je molila petindvajsettisočglava množica vernikov za mir.

Danes Evropa tudi potrebuje molitve, postala je slabokrvna, saj se odpoveduje vrednotam, ki so jo gradile dva tisoč let. Marija kot v Kani kaže Jezusu naše potrebe. Sv. Janez Bosko je bil prepričan, da Bog

Marija Pomagaj na Rakovniku I. 1943

svojim vernim ničesar ne odreče, kar ga prosimo po Mariji. Molitev je naša velika naloga, da duhovna energija ne bo usahnila ne v našem narodu ne v ljudstvih Evrope in končno vsega sveta.

Pobožnost do Marije Pomočnice je tako lahko pravi blagoslov za sodobnega človeka, ki je sicer v nevarnosti, da izgubi sebe, ker je izgubil Boga. Apostolska razsežnost Združenja Marije Pomočnice je velika in lepa naloga. Ko bi to spoznalo več vernikov in častilcev Marije Pomočnice!

Podarimo Mariji vsak dan lep majniški šopek duhovnih cvetk, v katerega bo vpletenih veliko zaupnih molitev in vzklikov: Marija, Pomočnica kristjanov, prosí za nas!

Tone Ciglar

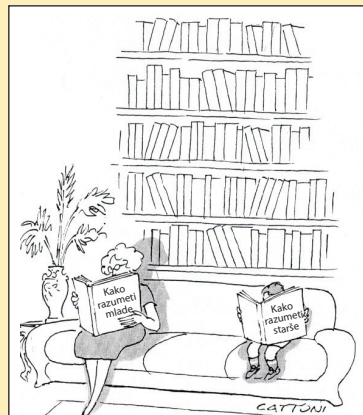
malo za smeh

“Zakaj stoji petelin na eni nogi, ko kikirika na gnoju?”
“Če bi dvignil obe, bi padel.”

Janezek se je ves navdušen vrnil iz živalskega vrta.

- Pomisli očka, videl sem tako veliko opico, kot si ti!
- Ne klati neumnosti, tako velikih opic sploh ni!

“Zakaj petelin poje tako zgodaj jutraj?”

“Ker potem, ko se kokoši zbudijo, ne upa odpreti kljuna!”

Črv svoji izbranki:

“Če se ne boš poročila z mano, se bom vrgel pod kuro!”

“Mami, ali res angeli letijo?”

“Ja, otrok moj.”

“Ampak, naša Rozi ne zna leteti!”

“Ne, Rozi je naša gospodinjka pomočnica in ne zna leteti!”

“Ampak očka ji vedno reče, da je njegov angelček!”

“Potem bo pa letela!”

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. junija 2007

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo — bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;
- 2. nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (SMP);
- 3. nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati (Salve);
- 4. nagrada:** knjiga Življenjepis Dominika in Lavre (Salve);
- 5. nagrada:** knjižica kratkih zgodb (Salve).

Rešitev križanke SV 2/2007

SESTAVA SV	ŠKOFIJA LJUBLJANA	ŠKOFIJA MARIBOR	ŠKOFIJA CELJE	ŠKOFIJA KOPRIVNICA	ŠKOFIJA NOVA GORICA	ŠKOFIJA PIŠČANICA	ŠKOFIJA PTUJ	ŠKOFIJA TRZIN	ŠKOFIJA VURBERK	ŠKOFIJA ZAGREB
ŠKOFIJA LJUBLJANA	B	A	K	A	L	I	C	A		
ŠKOFIJA MARIBOR	T	I	N	O	Z	E	M	E	C	
ŠKOFIJA CELJE	S	A	N	T	A	A	N	A		
ŠKOFIJA KOPRIVNICA	C	E	L	J	E	N	T		ŠKOFIJA NOVA GORICA	
ŠKOFIJA NOVA GORICA	E	R	G	L	A	K	M	E	R	I
ŠKOFIJA PIŠČANICA	O	V	A	L	O	I	D	A	N	A
ŠKOFIJA PTUJ	P	O	L	I	M	J	E	U	C	L
ŠKOFIJA TRZIN	K	A	N	A	A	N	A	A	R	
ŠKOFIJA VURBERK	K	A	R	A	Š	A	E	D		
ŠKOFIJA ZAGREB	O	T	O	N	O	R	D	I	J	E
ŠKOFIJA LJUBLJANA	K	I	D	R	I	Č	E	V	O	R
ŠKOFIJA MARIBOR	S	V	I	R	K	A	N	A	B	O

				SESTAVILA M. N.	JAPONSKO VRHINJE OBLAČILO	ČLAN AKADEMIJE	ELAN, ZANOS	PODOB-NOST, SKLADNOST, UJEMANJE	VONJAVA	NEZAVEDNI DEL DUŠEV-NOSTI	ŠPANSKI PESNIK JUAN DE LA	ZVEZDA V OZVEZDJU VELIKEGA MEDVEDA	
				SPODNA BOLEZEN, GONOREJA									
				ČASTILEC SVETIH PODOB									
				JUŽNOAF. POLITIK PRIP. KATOL. CERKVE							ELVIRA KRALJ TOK, TULEC		
SALEZIJANSKI VESTNIK	DOLGOREPA PAPIGA	PRIPOVE-DOVALEC	NAJV. VRH PIRENEJEV VRSTA VER-SKIH SEKT					HIMALAJSKA KOZA PRIZNANJE					
RAZTELE-ŠEVALEC						SOVJ. DRŽ. POLIT. POLICIJA SAMSONOVA LJUBICA				STRANICA V PRAVOKOT. TRIKOTNIKU	INDIJSKI PESNIK		
NEKDANJI TV VODITELJ ČASL					PRIKAZO-VANJE IDILIČNEGA								
SLANO JEZERO V KAZAH-STANU					ŽENSKO IME REKA V AVSTRJI				KEM. EL. AMERICIJ PROSTOR ZA IGRALCE				
SALEZIJANSKI VESTNIK	RT V LIBIJI JUŽNOAM. KUKAVICA				POTREBA PO HRANI KEM. EL. NIKELJ								
PREBIVALCI GRŠKE POKRAJINE ATIKE							RAJ, PARADIŽ IGOR PAVLIN						
UGLEDNOST, VELJAVNOST													
RUSKO ŽENSKO IME					PRIPRAVA, STROJ ZA KAKO OPRAVILO								

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrca, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: Marija SODJA, Hrušica 201, 4276 Hrušica.
- 2. nagrada:** nogometna žoga z razvojnimi cilji tisočletja (salezijanska mladinska pastorala): Marta MAČEK, Pokopališka 2, 4000 Kranj.
- 3. nagrada:** knjiga T. Ciglar, V začetku je bila mati – Marjeta Bosko (založba Salve): Marica PEČNIK, Partizanska 44, 4220 Škofja Loka.
- 4. nagrada:** knjiga Življenjepisa Dominika Savia in Lavre Vicunje (založba Salve): Sonja ZVER, Malejeva ul. 1, 1000 Ljubljana.
- 5. nagrada:** knjižica kratkih zgodb Bruna Ferrera (založba Salve): Nataša PINTER, Golovec 5, 1422 Trbovlje.

Rešitev nagradne križanke v prejšnji številki SV: CELJE

ORATORIJ ZA DRUŽINE V VERŽEJU

Tudi letos bo v Veržehu oratorij za družine, in sicer **od 6. do 13. julija 2007**. Kot je za oratorij značilno, nas bo ves teden družilo veselje, prepleteno z molitvijo, predavanji, igro, delavnicami, izleti in kopanjem v okoliških termah.

Za informacije in rezervacije pokličite voditelja oratorija **Jožefa Krnca** na GSM: **031 319 242**.

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrca

Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej
Tel: 02 588 90 60 | GSM: 051 370 377
penzionmavrca@siol.net
www.donbosko.si/verzej

Obvestila

USKOVNIŠKI TEDNI

15.–21. julij: 1. teden

22.–28. julij: 2. teden

29. julij – 4. avgust: 3. teden

Informacije in prijave: Marko Košnik in Jože Vidic

Želimlje – DUHOVNE VAJE

24.–27. junij: za fante in dekleta 4.–6. r.

28. junij – 1. julij: za fante in dekleta 7.–9. r.

2.–5. julij: za ministrante

6.–9. julij: za fante in dekleta 4.–9. r.

10.–13. julij: za srednješolce

Informacije in prijave: Peter Pučnik

Ljubljana Rakovnik – ČARNO JEZERO

2. junij (sobota): 9.00–16.00.

Informacije in prijave: Metod Ogorevc

Veržej – ČARNA MURA

2. junij (sobota): 9.00–16.00 uri.

Informacije in prijave: Janez Krnc

Veržej – SREČANJE DRUŽIN

13. maj (nedelja): 9.00–16.00.

Poskrbljeno za varstvo otrok.

Informacija in prijave: Ivan Turk

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE

5.–7. julij: KUREŠČEK

15.–17. julij: VERŽEJ

Začetek prvi dan ob 18.00 uri s sveto mašo, sklep zadnji dan s kosilom.

Informacije in prijave: Ivan Turk

DUŠA – DUhovna Šola za Animatorje na Rakovniku

Enoletni program za mlade iz Salezijanskega mladinskega gibanja: starejše dijakke, študente in mlade v poklicih. Srečanja so enkrat mesečno, običajno tretjo nedeljo v mesecu, z začetkom ob 17. uri in trajajo 3–4 ure.

8. srečanje – nedelja, 20. maj

Nov krog srečanj (2007/08): verjetno vsako tretjo nedeljo v mesecu, od oktobra do maja.

Informacije: Marko Košnik, s. Marija Imperl

PO POTEH ANDREJA MAJCNJA

Vabljeni na potovanje–romanje po poteh misijonarja Andreja Majcna (I. del): Rakovnik – Maribor – Kozje – Radna – Ljubljana, ki bo **v soboto, 9. junija 2007**. Cena stroškov s prevozom in kosilom je 20 EUR. Potujemo samo z enim avtobusom.

Prijave v vratarnici na Rakovniku, tel.: 01/427.30.28. Dodatne informacije: Tone Ciglar tone.ciglar@salve.si | 041/317.318.

Savio KAMP

MARIBORSKO POHORJE,
DOMINIKOV DOM
19.–24. AVGUST 2007

Si želiš početi kaj ... odštekane? Zabavnega? Poučnega ... ali preprosto lenariti?

Si ministrant? Hodiš v 4., 5., 6., 7. ali 8. razred? Ne čakaj ... Prijavi se! Cena: 55 € (+ prevoz 10 €)

Informacije in prijave:

Gašper M. Otrin, Don Boskov trg 1, Celje
041/558 310 | gashper@gmail.com

MARIJIN DOM BLED

26.–27. maj: Poklical sem te po imenu

Spoznavno načrtovalni dnevi animatorjev Marijinega doma

25. –30. junij: »Bled pod drobnogled«

Duhovni počitniški program za otroke 10–13 let.

02.–07. julij: »Bled pod drobnogled«

Duhovni počitniški program za otroke 14–18 let.

»Bled pod drobnogled« so dnevi počitka, druženja, ustvarjanja, raziskovanja in duhovne okrepitve, ponujamo jih mladim iz različnih krajev Slovenije in jim omogočimo celodnevno bivanje v Marijinem domu.

06.–11. avgust: Zadihaj življenje

Mladostniki od 13–18 let.

13.–18. avgust: LA VIDA ... un DESPERTAR

– Življenje kot prebujanje

Počitniško učenje španskega jezika

21.–25. avgust : Teden animatorjev HMP

Informacije in prijave: s. Mira Peče, s. Metka Kastelic,
www.hmp.si

www.donbosko.si

don Bosko - tudi danes
za mlade

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.71.342 | 041/856.452 | jure.babnik@salve.si

s. Marija IMPERL | Rakovniška 21 | 1000 Ljubljana | 01/42.88.376

Janez KRNC | Puščenjakova 1 | 9241 Veržej | 02/58.89.060 | 041/357.640 | janez.krnc@salve.si

Marko KOŠNIK | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 01/42.73.039 | 051/337.556 | marko.kosnik@salve.si

s. Mira PEČE | Partizanska 6/a | 4260 Bled | 04/57.41.075 | 031/751.851 | mira.pece@volja.net

s. Metka KASTELIC | Partizanska 6/a | 4260 Bled | 04/57.41.075 | 031/443.771 | smetka@volja.net

Peter PUČNIK | Želimlje 46 | 1291 Škofljica | 01/47.02.123 | 040/530.315 | peter.pucnik@zelimlje.si

Metod OGOREVC | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana | 041/742.559 | metod@salve.si

Ivan TURK | Puščenjakova 1 | 9241 Veržej | 02/58.89.060 | 031/358.018 | ivan.turk@salve.si

Jože VIDIC | Tabor 29 | 1380 Cerknica | 01/70.96.880 | 041/728.293

Cvetje in sadeži za Marijo

Bog nagovarja človeka na razne načine. Govori po glasu vesti, govori po pameti, govori po Svetem pismu, govori po dogodkih, govori tudi po sanjah. Bog je namreč navzoč v celotni resničnosti človeškega bitja: telesnosti, duševnosti in duhovnosti. Sv. Janez Bosko je pustil, da ga je povsem napolnil.

Marija je don Boska prijela za roko v sanjah pri devetih letih in ga vodila vse življenje. Zato je ob koncu življenja lahko s hvaležnostjo zatrdil: "Ne moremo pogrešiti, Marija nas vodi!" in "Vse je storila Marija!"

Skoraj da ni sanjskega videnja, v katerem se ne bi pojavila Marija. Sicer dokaj kratke, vendar pomenljive sanje, je fantom pripovedoval 30. maja 1865, torej za sklep Marijinega meseca maja. Don Bosko je fante na vse mogoče načine spodbujal, da naj ves mesec vsak dan podarijo Mariji kak dar: dobro opravljeno spoved, s pobožnostjo prejeta obhajilo, dober zgled tovarišem, kakšno posebno žrtev, skrb za tovariše, ki so nestanoviti ... Vendar niso bili vsi fantje Dominiki. Don Boska je bolela mlačnost nekaterih. To, kar je ob koncu meseca želel povedati fantom, mu je sporočilo sanjsko videnje.

Kaj je torej tokrat videl? Pred njim se je pojavil mogočen Marijin oltar, spredaj pa fantje iz Oratorija, ki so Mariji prinašali darove. Že pesem je dala slutiti, da so nekateri pred Marijo z ljubeznijo, drugi prisiljeno.

Vsak je imel v rokah tudi dar za Marijo. Simbolika daru je razkrivala dušo fanta in njegov odnos do Marije. Tisti, ki so prinašali vrtnice, lilije ali vijolice so s tem Mariji darovali lepe kreposti. Drugi so nosili "praktična" darila, kot so orehi, grozdje in druge sadeže. Dajali so bolj od svojega kot sami sebe. Bili pa so tudi taki, ki so imeli ne samo neobičajne, ampak nevedne darove: mačko, prašičjo glavo, krastačo ...

Iz rok fantov je pred oltarjem sprejemal darila angel in jih polagal pred Marijo na oltar. Ko pristopi fant s prašičjo glavo, ga angel ostro zavrne: "Kako! Ti prinašaš Mariji prašiča? Mar ne veš, da pomeni nečistost, Marija pa je vsa čista in sve-

ta? Izgini od tod!" Enako je storil s tistimi, ki so prinesli mačko, ki med drugim pomeni krajo, ali krastačo, ki pomeni sramotni greh pohujšanja.

Ko so vsi oddali svoje darove, sta pristopila dva angela s košaro, polno čudovitih kron iz prekrasnega cvetja. Krono so dobili fantje, katerih darovi so bili sprejeti. Angel jim je govoril: "Marija vas je hotela okronati s tem čudovitim cvetjem. Poskrbite, da vam ne bo odvzeto, bodite ponižni, ubogljivi in čisti. To so tri kreposti, zaradi katerih boste vedno všeč Mariji; naredile vas bodo vredne prejeti neskončno lepše krone, kot so te." Okronani so Mariji v čast zapeli prekrasno pesem.

Don Bosko je pripoved sklenil z mislijo, zaradi katere je dejansko dobil sanjsko videnje: "Moji dragi! Za vse vem, ki so bili okronani, prav tako tudi za tiste, ki jih je angel zavrnil." Spet so se vrstili fantje pred don Boskom, ki jih je hvalil, druge opominjal, tudi grajal, vse pa navajal, da Marija darujejo najlepše, kar premorejo.

Kakšen je moj dar Mariji v njenem mesecu, pa naj bo to maj, oktober ali kateri koli mesec v letu? Marija sije pred nami kot najčistejša podoba Božje zamisli, zares človek po Božji podobi in sličnosti. Kdor se vsak dan "ogleda" v to duhovno ogledalo, naredi tudi svojo duhovno podobo všečno ne samo Bogu, ampak tudi drugim ljudem. Kdor zares ljubi Božjo Mater Marijo, ne more biti slab človek in kristjan.

Glej knjigo *Sanjska videnja*, Ljubljana 2006, str. 92–93.

PREKLOPI SANJE NA DEJANJE! ORATORIJ 2007

Ilustracija: Erna Pucihar

Oratorij je star 19 let in še vedno raste – to poletje bo razveseljeval otroke na več kot 220 župnijah širom Slovenije. Nepregledna množica otrok in neštete lepe izkušnje zastojnskega darovanja animatorjev kažejo, da se don Boskove sanje in Jezusove besede: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni!« uresničujejo tudi v naši domovini. Veselje, mladostni obraz Cerkev, blagoslov – to čutimo ob Oratoriju in vse to daje zagona tudi skupini, ki pripravi vsakoletna gradiva za Oratorij. Letošnja gradiva nosijo

naslov: Preklopi sanje na dejanje!. Navdihujejo se ob romanu Bobri, ki ga je napisal pisatelj in duhovnik Janez Jalen. Oratorij bo otrokom pomagal spoznati njihove pozitivne lastnosti, jih spodbujal k spoštovanju bližnjih in narave, k molitvi in zahvaljevanju, k povezanosti in ponosu na lastno domovino.

Od leta 1995 Oratorij pripravljamo salezijanci skupaj s sestrami hčerami Marije Pomočnice, Mladinskim cehom, voditelji oratorijev, od letos tudi skupaj z Medškofijskim odborom za mladino.

